

Dohoda o vydaní a navrátení vlastnictva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam

Povinná osoba: Slovenská republika v zastúpení: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik
sídlo: Nám. SNP 8, 975 66 Banská Bystrica
štatutárny orgán: Ing. Tibor Kószeghy, MPH - generálny riaditeľ
zastupovanie: Za štátny podnik vo všetkých jeho veciach koná a podpisuje generálny riaditeľ. V čase jeho neprítomnosti za štátny podnik konajú a podpisujú jeho zástupcovia samostatne v poradí, ako sú ako zástupcovia generálneho riaditeľa zapísaní.
IČO: 36 038 351
zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: Pš, vložka 155/S

(ďalej len „Povinná osoba“)

a

Oprávnená osoba: Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza
so sídlom: Ulica Jána Hollého 10, 917 01 Trnava
IČO: 00 419 702
konajúca prostredníctvom: J.E. Mons. Ján Orosch, arcibiskup
cirkevná organizácia evidovaná v registri cirkevných právnických osôb Ministerstva kultúry SR pod reg. č. 308/1991/11-0002

(ďalej len „Oprávnená osoba“)

(Povinná osoba a Oprávnená osoba spoločne ďalej len ako „Účastníci Dohody“)

uzatvárajú v zmysle ust. § 2 ods. 1 písm. c) a § 5 zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastnictva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastnictva k niektorým nehnuteľnostiam (ďalej len „Reštitučný zákon“) a v zmysle nižšie uvádzaných právoplatných rozsudkov v predmetnej veci a ustálenej judikatúry v reštitučných veciach túto

dohodu o vydaní a navrátení vlastnictva k nehnuteľným veciam (ďalej len „Dohoda“):

Článok I. Úvodné ustanovenie

1.1 Rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 21.8.2020, č. k. 7C/175/2006–1724 vo výroku I. (ďalej len „Rozsudok okresného súdu“) a potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 9.12.2021, č. k. 7Co/124/2020–1979 (ďalej len „Rozsudok krajského súdu“ a spoločne s Rozsudkom okresného súdu aj len „Rozsudky“) predmetné súdy zaviazali Povinnú osobu na povinnosť v lehote 3 dní od právoplatnosti týchto Rozsudkov vydať a navrátiť Oprávnenej osobe vlastnícke právo k nasledovnej nehnuteľnosti v podiele 1/1:

- pozemok parcely registra „C“ s parc. č.: 7586/2, druh pozemku: lesný pozemok, výmera: 9871 m², nachádzajúci sa v katastrálnom území Iža, obec Iža, okres Komárno, vytvorený geometrickým plánom č. 1902/14 pre obec a katastrálne územie Iža, vyhotoveným dňa 07.01.2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným dňa 07.01.2015 Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Komárno, katastrálnym odborom dňa 28.01.2015 pod č. 40/15; a

v zmysle výroku III. Rozsudku okresného súdu je Povinná osoba vydať Oprávnenej osobe aj príslušnú dokumentáciu k Nehnuteľnosti tak, ako je definovaná v tomto výroku rozsudku.

1.2 Rozsudok okresného súdu v spojení s Rozsudkom krajského súdu nadobudli v celosti právoplatnosť dňa 24.01.2022 a vykonateľnosť dňa 28.01.2022.

Článok II. Predmet Dohody

- 2.1 Povinná osoba na základe Rozsudkov touto Dohodou vydáva a navracia Oprávnenej osobe vlastníctvo k nehnuteľnosti v podiele 1/1 k celku:
- pozemok parcely registra „C“ s parc. č.: 7586/2, druh pozemku: lesný pozemok, výmera: 9871 m², nachádzajúci sa v katastrálnom území Iža, obec Iža, okres Komárno, vytvorený geometrickým plánom č. 1902/14 pre obec a katastrálne územie Iža, vyhotoveným dňa 07.01.2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným dňa 07.01.2015 Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Komárno, katastrálnym odborom dňa 28.01.2015 pod č. 40/15;
- (ďalej len „**Nehuteľnosť**“).
- 2.2 Oprávnená osoba prijíma od Povinnej osoby Nehuteľnosť do svojho výlučného vlastníctva v podiele 1/1 k celku.

Článok III. Návrh na vklad

- 3.1 Účastníci Dohody sa dohodli, že návrh na vklad vlastníckeho práva k Nehuteľnosti do katastra nehnuteľností v prospech Oprávnenej osoby podá Okresnému úradu Komárno, katastrálnemu odboru Oprávnená osoba.

Článok IV. Zverejnenie Dohody

- 4.1 Účastníci Dohody súhlasia so zverejnením tejto Dohody vrátane jej príloh v Centrálnom registri zmlúv Úradu vlády SR, na internetovej stránke Povinnej osoby, či v Obchodnom vestníku, ako aj s tým, že táto Dohoda bude zverejnená v súlade s príslušnými právnymi predpismi, najmä ustanoveniami § 5a zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v platnom znení a ustanoveniami § 47a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskym zákonníkom v platnom znení.

Článok V. Záverečné ustanovenia

- 5.1 Účastníci Dohody podpisom Dohody potvrdzujú, že právny úkon je urobený v predpísanej forme, prejavy vôle sú hodnoverné, dostatočne zrozumiteľné a ich zmluvná voľnosť nie je ničím obmedzená.
- 5.2 Vo veciach neupravených Dohodou sa zmluvný vzťah spravuje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov.
- 5.3 V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR (a to rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.09.2014 so sp. Zn. 1Sžr/147/2013 a rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.01.2015 so sp. Zn. 1Sžr/175/2013) Najvyšší súd SR vyslovil právny názor, že výroky právoplatných rozsudkov vydaných podľa zákona č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam, t.j. aj predmetné výroky Rozsudkov, v prípadoch, kedy povinná osoba napriek právoplatnému rozsudku nesplní povinnosť vydať nehnuteľnosti, nahrádzajú prejav vôle a podpis povinnej osoby v dohode o vydaní a navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam, s obsahom uvedeným v danom výroku rozsudku, t.j. s obsahom uvedeným vo výroku Rozsudkov. To znamená, že predmetné právoplatné Rozsudky nahrádzajú prejav vôle a podpis Povinnej osoby v tejto Dohode.
- 5.4 Neoddeliteľnou súčasťou tejto Dohody sú nasledovné prílohy:

Príloha č. 1: Rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 21.8.2020, č. k. 7C/175/2006–1724 s vyznačením právoplatnosti a vykonateľnosti zo dňa 10.02.2022;

Príloha č. 2: Rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 9.12.2021, č. k. 7Co/124/2020–1979 s doložkou právoplatnosti zo dňa 02.02.2022.

- 5.5 Táto Dohoda je vyhotovená v štyroch (4) vyhotoveniach, z ktorých dve (2) vyhotovenia sú určené pre Okresný úrad Komárno, katastrálny odbor, jedno (1) vyhotovenie si ponechá Oprávnená osoba a jedno (1) vyhotovenie je určené pre Povinnú osobu.
- 5.6 Táto Dohoda nadobúda platnosť dňom podpisu Účastníkov Dohody, resp. dňom podpisu Oprávnenej osoby a právoplatnosťou Rozsudkov (v zmysle bodu 5.3 Dohody); a účinnosť dňom nasledujúcim po dni jej zverejnenia v súlade s bodom 4.1 tejto Dohody. Účinky prevodu vlastníckeho práva k Nehnuteľnosti podľa Dohody nastávajú dňom právoplatnosti rozhodnutia Okresného úradu Komárno, katastrálneho odboru o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech Oprávnenej osoby k Nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností.
- 5.7 Účastníci Dohody vyhlasujú, že si Dohodu riadne prečítali a potvrdzujú, že Dohoda je zrozumiteľná a určitá a vyjadruje ich skutočnú, slobodnú a vážnu vôľu, nie je uzatvorená v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok a na znak súhlasu ju vlastnoručne podpísali.

Povinná osoba:

V Bratislave, dňa

.....
LESY Slovenskej republiky, štátny podnik
Ing. Tibor Kószeghy, MPH
generálny riaditeľ

Oprávnená osoba:

V Trnave, dňa 01.03.2022

.....
Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza
J.E. Mons. Ján Orosch
arcibiskup

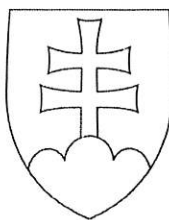
-6-

Tento rozsudok nadobude právoplatnosť

dňa: 14.1.2022

Okresný súd I odd. FE

10.02.2022

Sp. zn.: 7C/175/2006 - 1724

IČS: 4206210186

-12-

Toto rozhodnutie sa stalo vykonateľným

dňa 28.1.2022

Okresný súd Komárno, odd. FE

Dňa 10.02.2022. Podpis:

*- v registri katastru a pozemku lesný pozemok**7C/175/2006 - 1724*

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno JUDr. Arpád Pastorek, sudcom v právnej veci žalobcu: Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza, J. Hollého 10, Trnava, IČO: 00419702, v konaní zast. MAPLE & FISH, s.r.o., Rajsá 15/A, Bratislava, IČO: 36718432 proti žalovaným: 1. LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36038351, zast. HMG LEGAL, s.r.o., Červeňova 14, Bratislava, IČO: 35885459 a 2. Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, IČO: 17335345, v konaní o vydanie a navrátenie vlastníctva od žalovaného v 1. rade k nehnuteľnosti parc. č. 7586/2-lesný pozemok o výmere 9.871m² vytvorenej geometrickým plánom č. 1902/4 zo dňa 07.01.2015 a od žalovaného v 2. rade k nehnuteľnosti parc. č. 6365/2 ostatná plocha o výmere 969m² vytvorenej geometrickým plánom č. 2002/14 zo dňa 07.01.2015, **t a k t o:**

rozhodol:

I. Žalovaný v rade I. je povinný v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia vydať a navrátiť vlastníctvo žalobcu k nehnuteľnostiam a to k pozemkom zapísaným v katastri nehnuteľností pre okres Komárno, obec a katastrálne územie Iža k parcelám zapísaným v registri C a to k parcele č. 7586/2, druh pozemku lesný pozemok, o výmere 9.871 m², ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. 1902/14 pre obec a katastrálne územie Iža, vyhotoveným dňa 07.01.2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Komárno, katastrálnym odborom dňa 28.01.2015 pod č. 40/15.

II. Žalovaný v rade II. je povinný v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia vydať a navrátiť vlastníctvo žalobcu k nehnuteľnostiam a to k pozemkom zapísaným v katastri nehnuteľností pre okres Komárno, obec a katastrálne územie Iža k parcelám zapísaným v registri C a to k parcele č. 6365/2, druh pozemku ostatná plocha o výmere 969 m², ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. 2002/14 pre obec a katastrálne územie Iža, vyhotoveným dňa 07.01.2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Komárno, katastrálnym odborom dňa 28.01.2015 pod č. 39/15.

III. Žalovaní v rade I. a v rade II. sú povinní v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia vydať nasledovnú dokumentáciu, ktorá k vyššie označeným parcelám v tomto výroku rozhodnutia prislúcha - a to lesný hospodársky plán, evidencia ťažby dreva, evidencia plochy po ťažbe dreva evidencia plochy na zalesnenie, evidencia zalesňovania a prirodzeného zmladenia, evidencia potrebnej činnosti, výkaz bilancie zalesňovacích povinností podľa jednotiek priestorového rozdelenia, lesa, výkaz porastovej evidencie ťažieb, výkaz porastovej evidencie zalesnenia, výkaz porastovej evidencie pestovnej činnosti, výkaz evidencie úhrnných ročných výsledkov za kategóriu lesa, bilančný výkaz lesnej hospodárskej evidencie, výkaz vykonaných hospodárskych opatrení podľa jednotiek priestorového rozdelenia lesa za príslušný rok, grafická evidencia plochové tabuľky porastové mapy, ťažobné mapy, projekty pestovnej, ťažobnej a ostatnej činnosti, číselníky, karty pôvodu porastu, hlásenia na obvodný lesný úrad, bilancia holín.

IV. Písomné vyhotovenia vyššie označených Geometrických plánov č. 1902/14 a č. 2002/14 celkom v počte 2 ks, ktoré sú súčasťou výroku tohto rozsudku z dňa 21.08.2020.

V. Žalovaný v rade I. a žalovaný v rade II. sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100 %.

Odôvodnenie

1. OS Komárno bolo dňa 13.09.2006 doručené písomné podanie, ktoré označil ako: "Žaloba o vydanie nehnuteľných vecí" z dňa 07.09.2006, ktorým sa žalobca pôvodne domáhal vydania nehnuteľností v širšom rozsahu až následne po čiastočných späťvzatiach žaloby, predmet konania vyšpecifikoval tak, že žiadal len o vydanie a navrátenie vlastníctva od žalovaného v 1. rade k nehnuteľnosti parc. č. 7586/2- lesný pozemok o výmere 9.871 m² vytvorenej geometrickým plánom č. 1902/4 zo dňa 07.01.2015 a od žalovaného v 2. rade k nehnuteľnosti parc. č. 6365/2 ostatná plocha o výmere 969 m² vytvorenej geometrickým plánom č. 2002/14 zo dňa 07.01.2015 a náhrady trov konania.

2. Súd dňa 21.07.2020 vo veci konal za účasti žalobcu zast. na základe

substitučnej plnej moci advokátkou a žalovanej strany v rade II. zast. poverenou zamestnankyňou.

3. Advokát žalovaného v 1. rade žiadal svoju neprítomnosť ospravedlniť svojím písomným podaním z dňa 20.7.2020 na č. I. 1727-1737 súdneho spisu, ktoré súd krátkou cestou na pojednávaní doručil prítomným zástupkyňiam žalobcu a žalovaného v 2. rade.

4. Rozsudok OS Komárno pod čís. kon.: 7C/175/2006-955, bolo rozhodnutím KS Nitra pod čís. kon.: 7Co/344/ 2017-1170 z dňa 28.06.2019 zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, preto OS KN podľa § 391 ods. 2 a ods. 3 CSP bol jednak viazaný právnym názorom odvolacieho súdu ako aj s uvedením o tom, že ako má súd ďalej vo veci postupovať.

5. Ako je zrejme z odôvodnenia rozhodnutia KS Nitra a to bodu 22. KS Nitra poukázal na to, že v predmetnej veci je nesporné, že z pozemno-knižnej vložky 31 pre kat. úz. Iža je v poznámke B32 poznamenané, že nehnuteľnosti sú zabraté Československým štátom a Štátny pozemkový úrad ich zamýšľa prevziať. Pod poradovým č. 46 je uvedené, že Poverenie pôdohospodárstva zamýšľa nehnuteľnosti prevziať a nehnuteľnosti sú predmetom revízie podľa zákona č. 142/1947 Sb. a následne poznámka pod poradovým č. 47, v zmysle ktorej sa podľa prídelovej listiny ONV v Hurbanove zo dňa 15.marca 1955 vkladá vlastnícke právo titulom prídelu pre Československý štát - Štátny majetok, národný podnik v Bajči, operatívna správa, v celosti a zároveň ešte dodali, ako predchádzajúci vlastníci uvedených nehnuteľností v PKV č. 31 bola práve Ostrihomská hlavná kapitula. Rovnako v citovanom odvolaní v ďalšom odseku zrušujúceho rozhodnutia KS Nitra poukázal na Uznesenie NS SR 4MCdo/12/2014 zo dňa 29. septembra 2015, v ktorom je vyjadrený právny názor, že podľa zákona č. 180/1995 Z.z. sa vlastníctvo nenadobúdalo, ale sa iba zisťovali dostupné údaje o právnych vzťahoch k pozemkom a na ich základe sa zostavoval register obnovenej evidencie pozemkov. V danom prípade súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb., v ktorom je síce vyjadrený spôsob nadobudnutia vlastníctva právoplatným rozhodnutím o schválení vykonania projektu pozemkových úprav, avšak nemožno súhlasiť s tým záverom, že týmto novým zápisom o vlastníckom práve Slovenskej republiky v katastri nehnuteľností v rámci ROEPu nemožno zohľadniť predchádzajúci spôsob nadobudnutia vlastníctva k nehnuteľnostiam Slovenskou republikou, obzvlášť za situácie, keď predmetné súdne konanie o navrátenie vlastníckeho práva prebieha od roku 2006, počas ktorého došlo v kat.úz. Iža ku schváleniu ROEPu. Z uvedeného by potom vyplýval absurdný záver, že ak by súd rozhodol v prospech žalobcu pred ukončením ROEPu, jeho vlastnícke právo by bolo právoplatne určené rozhodnutím súdu bez ohľadu na prebiehajúce pozemkové úpravy. Námietka súdu prvej inštancie, že žalobca sa mal pozemkových úprav zúčastniť, neobstojí, pretože správny orgán nemôže vyriešiť spornú otázku vlastníckeho práva k daným nehnuteľnostiam, obzvlášť keď prebieha súdne konanie. Súd prvej inštancie pritom vo svojom rozhodnutí sám konštatuje, že vlastníctvo žalobcu jednoznačne nevyplývalo z pkn. vložiek, resp. z katastra nehnuteľností, avšak napriek tomu si mal žalobca svoj nárok prihlásiť do projektových úprav podľa zák. č. 330/1991 Zb. Ak teda súd prvej inštancie považoval nárok žalobcu za sporný, nie je zrejme, čo by dosiahol žalobca, ak by bol účastníkom ROEPu, keďže sporná otázka vlastníckeho práva by nemohla byť vyriešená v rámci ROEPu, ale jedine v prebiehajúcom súdnom konaní.

6. Okresný súd poznamenáva, že pri svojom predchádzajúcom zamietajúcom rozhodnutí vychádzal zo skutočnosti, že doterajšia aj keď nie bohatá prax v rozhodnutiach správnych orgánov o zápise pozemkových úprav v závere obsahuje osobitnú časť, v ktorej správny orgán vymedzuje okruh účastníkov pozemkových úprav, ktorých nároky neboli plne uspokojené a to s vymedzením spisovej značky súdu, na ktorých sa rieši ich vlastnícke právo a preto z celku nehnuteľností, ktorých sa pozemkové úpravy týkajú sa akoby určitá časť (ktorou sa za predpokladu, že aspoň prihlásili s určitou výmerou pozemkov v určitej bonite) ponecháva na skončenie týchto súdnych konaní. Zároveň súd poukazuje aj na rozhodnutie o pozemkových úpravách, ktoré rozlišuje známych, neznámych vlastníkov, avšak žalobca nie je uvedený ani medzi neznámymi vo vzťahu k III. poukazuje na zápis poznámky.

7. Ďalej vo vzťahu k predmetu konania poukázal KS na skutočnosť, že v predmetnej veci sa rieši otázka navrátenia vlastníctva k nehnuteľnostiam v zmysle zákona č. 161/2005 Z.z., v ktorom už predchádzajúca judikatúra zastala názor, že nie je možné postupovať prísne formalisticky, ale treba zohľadniť celkový účel zákona.

8. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 24. poukázal na sa nestotožnil ani so záverom súdu prvej inštancie, ktorý nevykonal skutkovo významný dôkaz navrhnutý žalobcom, a to výsluch svedka geodeta Mgr. Richarda Zimana, ktorý sa mal vyjadriť práve k ním vyhotovenému geometrickému plánu ohľadne identifikácie sporných parciel po ukončení ROEPu. Preto je právne irelevantné poukazovanie súdu na ust. čl. 8 a 17 CSP, t.j. princíp hospodárnosti konania. Rovnako KS poukázal na to že OS Komárno sa nevysporiadal s dôvodom čiastočného späťvzatia žaloby zo strany žalobcu bolo uzavretie dohody o navrátení vlastníctva zo dňa 27.04.2015 so žalovaným v 2.rade s tým, že vlastníctvo konkrétnych nehnuteľností sa zapísalo v prospech žalobcu. Z uzavretej dohody vyplýva, že táto bola uzatvorená po právoplatnom skončení PPÚ a nehnuteľnosti boli zidentifikované spoločnosťou MENSOR, s.r.o. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že vôbec nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie dospel k záveru, že identifikácia sporných nehnuteľností po schválení PPÚ nie je možná, keď mu zo strany žalobcu boli predložené geometrické plány a identifikácia nehnuteľností vyhotovené geodetom Mgr. Zimanom. Súd prvej inštancie sa v konaní práve s poukazom na nevykonanie dôkazu výsluchom geodeta Mgr. Zimana, prípadne znaleckým posudkom, touto skutočnosťou vôbec nezaoberal, v rozhodnutí iba poukázal na listy Okresného úradu Komárno, pozemkový a lesný odbor zo dňa 20.12.2016 a Okresného úradu Komárno, katastrálny odbor zo dňa 13.01.2017.

9. Podľa právne záväzného názoru KS rozhodnutie OS Komárno v časti splnenia zákonných podmienok pre úspešné uplatnenie práva podľa reštitučného zákona nepreskúmatel'né, pretože súd prvej inštancie sa v rozhodnutí nevysporiadal so splnením zákonných podmienok doručenie včasnej a kvalifikovanej výzvy v zmysle ust. § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z., čo bolo v konaní zo strany žalovaných namietané. Na prijatie záveru o splnení tejto podmienky reštitučného zákona nestačí len poukázať na rozhodnutie ÚS 12/2010 ako to urobil súd prvej inštancie, bez toho aby vyjadril svoj záver v danej veci. Rovnako sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal namietanou pasívnou legitímáciou žalovaných v 1.a 2.rade.

10. Advokátka žalobcu počas konania k veci uviedla, že žiada aby súd podanej žalobe na vydania nehnuteľností vyhovel a zároveň si uplatnili nárok na vydanie

dokumentácie ktorá má prislúchať k predmetným nehnuteľnostiam v zmysle ustanovenia § 2 a súvis. ustanovení zák. č. 161/2005 Z. Z. Ďalej v zmysle podanej žaloby podľa žalobcu malo byť vlastníctvo odňaté bez náhrady, k nasledovným pozemno-knižným parcelám č. 4532, 4533, 5428, 5429 a 5433, ktoré boli zapísané v pkn. vložke č. 31 pre okres Komárno obec, a kat. územie Iža a podľa pripojenej identifikácie mali byť svojim charakterom podľa žaloby lesné pozemky. O odňatí nehnuteľností mal svedčiť záznam v citovanej pkn. vložke z dňa 30.06.1948 a z dňa 01.04.1955. Samotný žalobca, ktorý v tom čase ešte nebol zastúpený Advokátskou kanceláriou si svojim podaním uplatniť nárok na vydanie uvedených nehnuteľností svojim podaním z dňa 09.09.2005, ktoré bolo dourčené povinnej osobe dňa 14.09.2009, ako je zrejmé z č. l. 67-9 súdneho spisu. Počas konania si žalobca rozšíril svoj nárok, a zároveň upresňoval, následne si uplatnil právo na čiastočné späťvzatia. Ďalej na pojednávaní súdu uviedli, že vo vzťahu k pozemkovým úpravám, ktoré prebiehali v extraviláne katastrálneho územia Iža, podľa nich je zrejmé, že so žalobcom ako s účastníkom pozemkových úprav sa nekonalo, aj keď v zmysle ust. § 6 ods. 1 písm. f), a písm. g) zák. č. 330/1991 Zb. zák. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, mali byť obligatórne účastníkmi pozemkových úprav práve žalovaní a podľa splnomoc. práv. zást. žalobcu, pre nich nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu povinnosť zapísať poznámkou do listu vlastníctva informáciu o priebehu súdneho konania. Práve naopak, žalovaní ako účastníci pozemkových úprav, boli povinní informovať o prebiehajúcom súdnom konaní a reštitúcii. Rovnako namietli, že žalovaní si nesplnili svoje povinnosti už pred pozemkovými úpravami, a to, že nevydali predmetné nehnuteľnosti žalobcovi na základe kvalifikovanej reštitučnej výzvy do 60 dní od jej prijatia a tieto pozemkové úpravy by prebehli za jeho účasti a už s ním vedeným ako vlastníkom. Podľa splnomoc. práv. zást. žalobcu pozemkové úpravy je potrebné vnímať ako objektívne skutočnosti, ktoré nemôžu mať vplyv na zákonný reštitučný nárok žalobcu, nehnuteľnosti žalobcu nepretržite existujú, vlastník týchto nehnuteľností je stále totožný, a pozemkovými úpravami došlo iba k zmene čísla parciel a výmery parciel. Zjednodušene sa dá uviesť, že došlo k sceleniu pozemkov, a teda k pôvodnej výmere sporných nehnuteľností boli v katastri zapísané a scelené ďalšie parcely, preto je v súčasnosti sporná nehnuteľnosť obsiahnutá v parcele s novým číslom o väčšej výmere. Na identifikáciu pôvodného a súčasného stavu nehnuteľností je potrebné geometrickým plánom odčleniť nehnuteľnosť v pôvodnej výmere zo súčasnej výmery nehnuteľností, čo sme urobili geom. plánmi a podložili aj identifikáciou od odborníka, geodeta, Mgr. Zimana a na základe uvedeného petitu rozhodnutia je Okresný úrad KN, kat. odbor schopný vykonať zápis k predmetným nehnuteľnostiam. Otázka identifikácie predmetných nehnuteľností je otázka skutková, a nie právna, preto kompetentnou osobou na jej zodpovedanie je odborník geodet. Podľa udania splnomoc. práv. zást. žalobcu pokiaľ by súd mal pochybnosť o správnosti identifikácie predmetných nehnuteľností, navrhujeme znalecké dokazovanie na zidentifikovanie žalovaných nehnuteľností, keď pozemkovo-právne úpravy v tomto prípade len potvrdzujú pôvodné vlastníctvo, keďže vlastník predmetnej nehnuteľnosti sa nezmenil. Nejde o originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, keďže súčasný vlastník odvodzuje svoje vlastnícke právo priamo od svojho doterajšieho vlastníctva tej istej veci. Ďalej menovaná poukázala na Uznesenie NS SR 1Cdo/48/2009 z 28.10.2010 v spojení s uznesením ÚS SR 4US 27/2012 zo dňa 19.1.2012, v ktorých sa uvádza: „Dovolací súd považuje v danom kontexte za potrebné pripomenúť judikatúrou opakovane zdôrazňovaný názor, že právne úkony reštituentov treba posudzovať s vyššou mierou tolerancie, než je v občiansko-právnych vzťahoch obvyklé. Na základe uvedených postupovať pri aplikácii reštitučných zákonov príliš

formalisticky by v niektorých prípadoch mohlo znamenať, dokonca zmarenie účelu, pre ktorý tieto zákony boli prijaté. Nemožno teda strácať zo zreteľa okolnosti konkrétneho prípadu, a najmä zmysel zákona.“ Na základe uvedeného mali za to, že sporné nehnuteľnosti nepretržite existujú, nikdy nezanikli, ich vlastník je stále totožný, pozemkovými úpravami došlo iba k zmene čísla a výmery parciel, a i napriek tomu sú podľa žalobcu žalované nehnuteľnosti identifikovateľné. Na záver ešte súdu uviedla, že trvá na podanom návrhu po zmene žaloby v zmysle písomného podania z dňa 25.10.2019, po rozhodnutí KS NR, a to z č. I. 1202, kedy na základe identifikácie citovaným geometrickým plánom by boli zapísané predmetné nehnuteľnosti po pozemkových úpravách.

11. Splnomoc. zást. žalovaného v 1. rade, ktorá súdu uviedla, že žaloba žalobcu im bola doručená tejto porozumela ku skutočnostiam uvedeným v podanej žalobe dodal, že trvá na všetkých svojich doterajších písomných podaniach napr. z dňa 6.3.2017 ako aj ústnych prednesoch, vrátane návrhu na zamietnutie žaloby ako aj výsluchu navrhnutého svedka. Zároveň dodala že žalovaný v 1. rade zotrváva na svojom návrhu na zamietnutie žaloby voči nemu v celom rozsahu, pričom v súlade s výzvou súdu oznamuje súdu, že k podaniu žalovaného v 2. rade z dňa 7.3.2017 sa písomne pripojil svojím podaním z 21.3.2017 v bode 4.8. K novým skutočnostiam, ktoré uviedol žalobca vo svojom písomnom podaní z dňa 4.4.2017, a na ostatnom pojednávaní žalovaný v 1. rade dáva do pozornosti nasledovné fakty: V zmysle nového kódexu CSP je ako súd, tak aj strany v spore viazané už právoplatným rozhodnutím správneho orgánu, a nie je v právomoci súdu, a rovnako tak ani v návrhovej možnosti strán sporu žiadať súd o preskúmanie tohto rozhodnutia. Z rozhodnutia ObÚ KN z dňa 4.7.2013, ktoré na dnešnom pojednávaní žalovaný v 1. rade predložil aj vyznačenou doložkou právoplatnosti, vyplýva záväzná právna i skutková okolnosť, a to zánik pôvodných vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam a vznik originálneho nadobudnutia vlastníckeho práva k týmto pozemkom podľa § 14 ods. 4 zák. č. 330/1991 Zb. Táto skutočnosť nemôže byť neznáma žalobcovi, nakoľko tak, ako už žalovaní v 1. i 2. rade na pojednávaní konanom dňa 3.2.2017 upozornili žalobcu na nedostatky žalobného návrhu z dôvodu stavu zápisov na LV č. 3248 k. ú. Iža vyplýva z časti B aj zápis rozhodnutia ObÚ KN z dňa 4.7.2013, uvedený list vlastníctva bol aj dôvodom čiastočného späťvzatia návrhu. Ďalším závažným faktom je priamo zákonná úprava zák. č. 330/1991 Zb., v ktorom žalobca opomína, že obligatným účastníkom konania podľa § 6 ods. 1 písm., d) sú všetky fyzické osoby a právnické osoby, ktorých vlastnícke práva môžu byť pozemkovými úpravami dotknuté. Z tohto dôvodu žalovaný v 1. rade má za to, že je dôvodné rozporovať tvrdenie žalobcu, že v danom prípade už nie sú to pôvodné nehnuteľnosti, ale presne tak, ako to uvádza príslušný správny orgán nehnuteľností nove s novými vlastníckymi vzťahmi, pričom ich originalitu garantuje práve § 132 ods. 1 Obč. zák., v ktorom aj okamih tejto originality je viazaný na deň právoplatnosti príslušného rozhodnutia. Vo vzťahu rozhodnutiu NS SR z dňa 28.9.2010 so sp. zn. ICdo/48/2009, je potrebné dať do pozornosti, že uvedené sa nevzťahuje na tento predmet konania ani skutočnosti v ňom uvedené sa nedajú analogicky použiť z dôvodu predovšetkým skutočnosti, že tu neposudzujeme právny úkon žalobcu, nakoľko žalobca žiadne právny úkon voči príslušnému správne orgánu ani len neučinil. Žalovaný v 1. rade ešte dáva do pozornosti prísyp zabezpečený súdom a predložený Okresným úradom KN, kat. odbor z dňa 14.1.2017, kde príslušný správny orgán konštatuje nové mapovanie v k. ú. Iža, a tým aj zánik príslušných parciel. Splnomoc. zást. žalovaného v 1. rade žiadala žalobu zamietnuť na tom základe, že vo vzťahu uplatnenému nároku na vydanie nehnuteľností, táto otázka vo vzťahu k predmetu konania je jednak explicitne riešená v znení zák. č. § 14 ods. 4 zák. č. 330/1991,

ako aj právoplatným rozhodnutím OÚ KN z dňa 4.7.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.7.2013. Citované rozhodnutie OÚ KN rozlišuje známych, neznámych vlastníkov, avšak žalobca nie je uvedený ani medzi neznámymi vo vzťahu k III. poukazuje na zápis poznámky. Ďalej nesúhlasila s tým, že PPÚ sa rieši jednak unáhlene, v krátkom časovom slede, nakoľko na jednej strane boli nariadené prípravné práce k PÚ v zmysle tohto rozhodnutia z dňa 17.5.2004, ďalej bola vydaná ďalšia vyhláška z dňa 10.05.2006 a na to nadväzuje to rozhodnutie z 4.7.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.7.2013. Na základe uvedených splnomoc. zást. žalovaného v 1. rade žiadala žalobu voči nemu v celo rozsahu zamietnuť. Na záver ešte poukázala na časovú súvislosť podľa ktorého bola vydaná verejná vyhláška o nariadení prípravných práce k PÚ z dňa 17.5.2004 a z dňa 10.05.2006 a doručením žaloby súdu dňa 13.9.2006, z čoho je zrejmé, že žalobca ešte pred podaním žaloby mal a mohol vedieť o verejnej vyhláške z 10.5.2006 nehovoriac o nariadení prípravného konania pozemkových úprav na základe rozhodnutia z 17.5.2004.

12. Pover. zást. žalovaného v 2. rade, ktorá súdu uviedla, že žaloba žalobcu im bola doručená a tejto porozumela ku skutočnostiam uvedeným v podanej žalobe dodala, že trvá na všetkých svojich doterajších písomných podaniach ako aj ústnych prednesoch, vrátane návrhu na zamietnutie žaloby ako aj výsluchu navrhnutého svedka. Ďalej súdu uviedla, že žiada aby žaloba voči žalovanému v 2. rade bola zamietnutá na tom základe, že zo žiadneho predpisu nesvedčí tzv. informačná povinnosť žalovaného v rade II. o prebiehajúcich súdnych konaniach, na druhej strane, čo sa týka uvedenej identifikácie dodala, že je potrebné si ozrejmiť účel a zmysel PPÚ, nakoľko, podľa ich názoru, snaha o identifikáciu na tom istom mieste už nie je možná, na tom základe, že tam sa už sa nachádza iné parcelné číslo s inou výmerou, ktoré vlastne zapadá do toho celého kontextu usporiadania v rámci PPÚ, kde sa vlastníci prihlasovali s určitou výmerou nehnuteľností a s určitou finančne vyjadriteľnou hodnotou nehnuteľností, a preto to už nie je možné identifikovať a vydať. Po zrušení rozhodnutia OS KN zo strany KS uviedla, že navrhuje aby súd podanú žalobu zamietol ako nedôvodnú a to z nasledovných dôvodov. V prvom rade sme toho názoru, že nárok žalobcu zanikol v zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 zák. č. 161/2005, nakoľko nebol u žalovaného v 2. Rade uplatnený výzvou dňa 30.4.2006. Ďalej uvádzame, že nie sú splnené podmienky reštitučného zákona, ak nadobudnutie nehnuteľností z dlvodov stzanovených v ustanovení § 3 ods. 1 zák., č. 161/2005 neboli nadobudnuté v rozhosdom období, teda od 8. Mája 1945 do 1. Januára 1990, a tajtiež nehnuteľností neprešli z vlastníctva žalobcu. Žalovaný v 2. Rade žalovanú nehnuteľnosť nadobudol v pozemkových úpravách, ktoré boli vykonané v zmysle zákona č. 330/91 ako nové nehnuteľnosti rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Komárne zo dňa 4.7.2013. Tvrdenie žalobcu, že ide o totžného nehnuteľnosti ako pred pozemkovými úpravami nie je preukázané, a preto je namieste aplikovať ustanovenie § 14 ods. 4 zák. č. 330/91 o nadobudnutí nových pozemkov. Vzhľadom na to, že žalobca nebol účasdníkom pozemkových úprav a nepožiadaval o zachovanie polohy, tvaru a vlastníctva podľa ustanovenia § 4 ods. 4 zák. č. 330/91, je namieste použiť ustanovenie § 14 ods. 4 zák. č. 330/91. Žalobca preukazuje totožnosť pôvodných pozemkov pred pozemkovými úpravami a po pozemkových úpravách identifikáciou vyhotovenou spoločnosťou MENSOR s.r.o., avšak takáto identifikácia nemôže v konaní slúžiť ako dôkaz, nakoľko identifikáciu nehnuteľností je v zmysle ustanovenia § 69 ods. 2 katastrálneho zákona oprávnený vyhotoviť len okresný úrad. Okresný úrad sa viackrát v konaní vyjadril, že nevie identifikáciu nehnuteľností po pozemkových úpravách vyhotoviť, nakoľko pôvodné údaje katastra nehnuteľností sa po zápise projektu pozemkových úprav stávajú neplatnými. Aj keby nehnuteľnosti nezmenili

polohu a tvar, na tieto sa vzťahovalo ustanovenie § 4 ods. 4, ako to vyplýva z rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu Komárno o schválení projektu pozemkových úprav zo dňa 4.7.2013. Poznámka o totožnosti pozemkov tak nie je k rozhodnutiu súdu relevantná. Zároveň uvádzame, že svedecká výpoveď konateľa spoločnosti MENSOR s.r.o. nepotvrdila žiadne zo žalobcových tvrdení. Na záver si dovoľujeme uviesť, že žalovaná parcela č. 6365/2 nespĺňa podmienku stanovenú ustanovením § 2 ods. 1 zák. č. 161/2005, nakoľko nie je poľnohospodárskou pôdou, ale ostatnou plochou. Pridržiavame sa aj všetkých ostatných písomných vyjadrení, ktoré boli súdu zaslané.

13. Súd na základe právne záväzného názoru KS Nitra v zrušujúcom rozhodnutí pod čís. kon.: 7Co/344/ 2017-1170 z dňa 28.06.2019 vo veci vypočul svedka Mgr. Richarda Zimana, ktorý k veci uviedol, že ako geodet spolupracoval s AK žalobcu, kedy vykonal v predložených geometrických plánoch najvyššiu formu identifikácie, a to grafickú identifikáciu pôvodných nehnuteľností zapísaných pre k. ú. Iža na Pkn vložke č. 31. Na jednotlivé otázky svedok uviedol, že podľa jeho názoru sa dá identifikovať sporné nehnuteľnosti RKC a on to v tých svojich geometrických plánoch aj identifikoval s dôrazom na grafickú identifikáciu, že podľa katastra nehnuteľností, resp. pkn mapy, kde sa nachádzali a podľa jeho názoru sa jednoznačne nachádzali na mieste, kde prebehli projektové úpravy po ROEP. Na otázky pover. zást. žalovaného 2/ svedok súdu uviedol, že vo vzťahu k vykonanej identifikácii z dňa 16.1.2017, je potrebné pamätať na to, že v časti A bol uvedený Pkn stav, v časti B podľa katastra nehnuteľností, v časti C po PÚ, a v časti D bol stav, ktorý by zohľadnil tieto nehnuteľnosti so zápisom geometrických plánov a bolo by možné ich vydať. Aj po pozemkových úpravách tieto nehnuteľnosti zhodne zostali zachované vo vlastníctve štátu, len tieto nehnuteľnosti by citovaným geometrickým plánom dostali reálne konkrétne čísla.

14. Súd pred svojim rozhodnutím oboznámil obsah spisového materiálu aj s prihliadnutím k § 204 CSP a podanej žaloby žalobcu na č. l. 1-6, plnomocenstvo na č. l. 7, potvrdenie právnej subjektivity MK SR na č. l. 8, potvrdenie o pridelení IČO na č. l. 9, výpis z OR SR žalovaného v I. rade na č. l. 10-18, Medzinárodný dohovor na č. l. 19-27, rozsudok KS BA č.17 Co 257/96 z dňa 10.09.1996 na č. l. 28-32, potvrdenie o právnom nástupníctve od MK SR na č. l. 33, PKN vložka č. 31 na č. l. 34-46, list vlastníctva na č. l. 47-66, výzva na navrátenie vlastníctva na č. l. 67-70 s prílohami - identifikácie parciel na č. l. 71-75, LV č. 944 k. ú. Iža na č. l. 76, LV na č. l. 77-78, faxové podanie Lesov SR na č. l. 79-80, xeroxkópia slovníka na č. l. 81, potvrdenie o prijatí návrhu na č. l. 82, písomné podanie súdu na č. l. 83, písomné podanie JUDr. Čarnogurského na č. l. 84, uznesenie - výzva OS KN na č. l. 85-86, vyjadrenie žalovaného v I. rade na č. l. 87-88, písomné podanie súdu na č. l. 89, oznámenie žalovaného v I. rade na č. l. 90-91, oznámenie JUDr. Molčanovej o prevzatí právneho zastupovania žalovaného v I. rade + plnomocenstvo na č. l. 92-93, písomné podanie súdu na č. l. 94, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného v I. rade na č. l. 95-98, písomné podanie súdu na č. l. 99-103, ÚZ na č. l. 104-105, uznesenie-výzva OS KN na č. l. 106-107, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobcu na č. l. 108-113, písomné podanie súdu na č. l. 114-115, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného v I. rade na č. l. 116-118, uznesenie OS KN o zamietnutí návrhu na prerušenie konania na č. l. 119-120, vyjadrenie splnomoc. práv. zást. žalobcu na č. l. 121-128 s prílohami (Historický vývoj cirkevného majetku na č. l. 129-131, judikatúra k reštitučným zákonom na č. l. 132-140, potvrdenia na č. l. 141-143, zákon z 07.05.1874 na č. l. 144-155, cisársky patent na č. l. 156-164, zápisnica o odovzdaní a prevzatí prenajatého majetku na č. l. 165-171, geom. plány +

PKN vložky na č. l. 172-176, obežník na č. l. 177-180, preklad kódexu kanonického práva na č. l. 181-183, dekrét na č. l. 184-311, písomné podanie súdu na č. l. 312-313, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobcu na č. l. 314-324, písomné podanie súdu na č. l. 325, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného v 1. rade na č. l. 326-338, základná zmluva medzi Svätou stolicou a SR s prílohami na č. l. 339-386, písomné podanie súdu na č. l. 387-388, ÚZ na č. l. 389, vyjadrenie splnomoc. práv. zást. žalobcu na č. l. 390-477, písomné podanie súdu na č. l. 478-479, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobcu na č. l. 480-588, ZP z dňa 18.09.2009 na č. l. 589, vyčíslenie trov konania splnomoc. práv. zást. žalovaného v 1. rade na č. l. 590-600, písomné podanie súdu na č. l. 601-602, žiadosť o odročenie pojednávania na č. l. 603-605, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného v 1. rade na č. l. 606-607, oznámenie o zmene splnomoc. práv. zást. žalobcu na č. l. 608-609, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobcu na č. l. 610-654, písomné podanie súdu na č. l. 653-655, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobcu - žiadosť o odročenie pojednávania na č. l. 656-657, potvrdenie o pridelení spisu na č. l. 658, písomné podanie súdu na č. l. 659-663, písomné podanie MV SR na č. l. 664, písomné podanie Obce Iža na č. l. 665-669, ÚZ na č. l. 670, návrh na pripustenie účastníka do konania na č. l. 671-680, ZP z dňa 10.02.2015 na č. l. 681-682, písomné podanie súdu na č. l. 683, uznesenie OS KN o pripustení vstupu ďalšieho účastníka do konania na č. l. 684-685, písomné podanie súdu na č. l. 686, oznámenie splnomoc. práv. zást. žalobcu na č. l. 687, potvrdenie o pridelení spisu na č. l. 688, uznesenie-výzva OS KN na č. l. 689-690, písomné podanie súdu na č. l. 691-693, vyjadrenie žalovaného v 2. rade na č. l. 694-695, reklamačný list na č. l. 697-698, odpoveď zo Slovenskej pošty na č. l. 699, písomné podanie súdu na č. l. 700-701, vyjadrenie splnomoc. práv. zást. žalobcu na č. l. 702-704, vyjadrenie žalovaného v 1. rade na č. l. 705-706, písomné podanie súdu na č. l. 707-709, e-mailové podanie žalovaného v 2. rade + poverenie pre zamestnanca na č. l. 710-711, substitučné plnomocenstvo na č. l. 712, ZP z dňa 06.12.2016 na č. l. 713-715, písomné podanie súdu na č. l. 716-717, uznesenie-výzva na č. l. 718-719, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobcu na č. l. 720-749, e-mailové podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného v 1. rade na č. l. 750-768, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného v 1. rade na č. l. 769-785, písomné podanie súdu na č. l. 786-787, uznesenie-výzva na č. l. 788-789, písomné podanie žalovaného v 2. rade na č. l. 790-793, uznesenie-výzva na č. l. 794-797, písomné podanie Okresného úradu KN, pozemkového a lesného odboru na č. l. 798-802, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobcu na č. l. 803-838, e-mailové podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného v 1. rade na č. l. 839-844, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného v 1. rade na č. l. 845-854, e-mailová komunikácia súdu so stranami sporu na č. l. 855-858, substitučné plnomocenstvo na č. l. 859, ZP z dňa 03.02.2017 na č. l. 860-865, úprava zák. sudcu na č. l. 866, písomné podanie súdu na č. l. 867, písomné podanie OÚ, katastrálny odbor KN na č. l. 868, uznesenie na č. l. 869-870, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobcu na č. l. 871-873, písomné podanie súdu na č. l. 874, e-mailové podanie splnomoc. práv. zást. žalobcu na č. l. 875-885, el. doručka na č. l. 886-887, písomné podanie žalovaného v 2. rade na č. l. 888-890, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného v 1. rade na č. l. 891-917, písomné podanie súdu na č. l. 918-919, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobcu na č. l. 920-926, rozhodnutie ObÚ KN z dňa 4.7.2013 na č. l. 927 a nasl., verejná vyhláška - rozhodnutie z 10.5.2006, ZP z dňa 7.4.2017 na č. l. 928-941, uznesenie na č. l. 942-945e1946-950, e-mailové podanie súdu na č. l. 950-953, žiadosť o predĺženie lehoty na č. l. 954, rozsudok na č. l. 955-964, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 965-968, podanie advokáta žalobcu z dňa 5.6.2017 na č. l. 969-1010, písomné podanie súdu na č. l. 1011-1012, písomné podanie advokáta žalovaného 1/ na č. l. 1013-1025, písomné podanie súdu na č. l.

1026-1027, písomné podanie advokáta žalovaného 1/ na č. l. 1028-1040, písomné podanie žalovaného 2/ na č. l. 1041-1051, písomné podanie súdu na č. l. 1052-1054, písomné podanie advokáta žalovaného 1/ na č. l. 1055-1061, písomné podanie advokáta žalobcu na č. l. 1062-1064, písomné podanie advokáta žalobcu na č. l. 1064-1120, písomné podanie súdu na č. l. 1121, písomné podanie žalovaného 1/ na č. l. 1122-1123, písomné podanie súdu na č. l. 1124-1125, písomné podanie žalovaného 2/ na č. l. 1126, písomné podanie súdu na č. l. 1127, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 1128, písomné podanie advokáta žalovaného 1/ na č. l. 1129-1134, písomné podanie súdu na č. l. 1135, písomné podanie advokáta žalobcu na č. l. 1136-1138, písomné podanie žalovaného 2/ na č. l. 1139-1140, písomné podanie žalovaného 1/ na č. l. 1141-1145, písomné podanie žalobcu na č. l. 1146-1156, písomné podanie žalovaného 1/ na č. l. 1157-1161, písomné podanie žalovaného 2/ na č. l. 1162-1167, predkladacia správa na č. l. 1168, písomné podanie súdu na č. l. 1169, uznesenie KS NR na č. l. 1171-1183, písomné podanie súdu na č. l. 1184, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 1185-1187, písomné podanie súdu na č. l. 1188-1189, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 1190-1192, písomné podanie žalobcu na č. l. 1193-1204, písomné podanie žalovaného 1/ na č. l. 1205-1220, písomné podanie žalovaného 2/ na č. l. 1221-1222, písomné podanie súdu na č. l. 1223-1226, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 1227-1232, písomné podanie súdu na č. l. 1233, uznesenie NS SR 4 MCdo 12/2014 na č. l. 1234-1252, písomné podanie žalovaného 1/ na č. l. 1253-1264, písomné podanie žalobcu na č. l. 1265-1354, písomné podanie žalovaného 2/ na č. l. 1355-1363, písomné podanie súdu na č. l. 1364-1366, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 1367-1369, písomné podanie advokáta žalobcu - vyjadrenie z dňa 2.3.2020 na č. l. 1370-1559, písomné podanie súdu na č. l. 1560-1561, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 1562-1565, písomné podanie žalovaného v 1. rade z dňa 11.3.2020 na č. l. 1566-1575, písomné podanie žalovaného v 2. rade z dňa 10.3.2020 na č. l. 1576-1576a, písomné podanie súdu na č. l. 1577-1579, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 1580-1583, písomné podanie žalobcu z dňa 24.3.2020 na č. l. 1584-1604, písomné podanie súdu na č. l. 1605-1606, písomné podanie advokáta žalovaného v 2. rade z dňa 27.3.2020 na č. l. 1607-1613, písomné podanie súdu na č. l. 1614-1616, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 1617-1622, písomné podanie advokáta žalobcu z dňa 15.4.2020 na č. l. 1623-1639, písomné podanie žalovaného 2/ z dňa 7.4.2020 na č. l. 1640-1641, písomné podanie súdu na č. l. 1642-1645, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 1646-1648, písomné podanie advokáta žalobcu z dňa 18.5.2020 na č. l. 1649-1665, písomné podanie 1666-1667, písomné podanie advokáta žalovaného 1/ z dňa 18.5.2020 na č. l. 1668-1673, písomné podanie súdu na č. l. 1674-1675, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 1676-1679, písomné podanie advokáta žalobcu z dňa 25.5.2020 a č. l. 1680-1695, písomné podanie súdu na č. l. 1696-1697, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 1698-1699.

15. Súd sa oboznámil s návrhom spolu s prílohami ako aj s celým obsahom spisového materiálu, pričom zistil tento skutkový a právny stav veci a predmet konania posúdil podľa nasledovnej právnej úpravy.

16. V zák. č. 161/2005 Z. Z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam sa upravuje navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu,¹⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/161/20050501>> a prechod vlastníctva k niektorým nehnuteľným veciam.

17. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z. vlastnícke právo sa vracia k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria

- a/ poľnohospodársku pôdu
- b/ hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej hospodárskej usadlosti
- c/ lesný pôdny fond, hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s ním
- d/ podiely spoločnej nehnuteľnosti.

18. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z. právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam podľa odseku 1 môže uplatniť oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev a náboženská spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky vrátane ich útvarov, ktoré majú právnu subjektivitu, ktorých nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 8. mája 1945, židovským náboženským obciam od 2. novembra 1938, do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v § 3.

19. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z. oprávnenej osobe sa navráti vlastníctvo k nehnuteľným veciam, ktoré prešli do vlastníctva štátu alebo obce na základe

a) odňatia bez náhrady postupom podľa nariadenia Slovenskej národnej rady č. 34/1945 Zb. SNR o poštátnení školstva na Slovensku, nariadenia Slovenskej národnej rady č. 47/1945 Zb. SNR o poštátnení majetku pri školách poštátnených nariadením Slovenskej národnej rady č. 34/1945 Zb. SNR a nariadenia Slovenskej národnej rady č. 80/1945 Zb. SNR o poštátnení internátov,

b) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 185/1948 Zb. o poštátnení liečebných a ošetrovacích ústavov a o organizácii štátnej ústavnej liečebnej starostlivosti,

c) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme (trvalej úprave vlastníctva k poľnohospodárskej a lesnej pôde),

d) darovacích zmlúv o prevode nehnuteľností uzavretých darcom v tiesni,

e) kúpnych zmlúv o prevode nehnuteľností uzavretých v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok,

f) vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená,

g) vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady,

h) prevzatia bez právneho dôvodu,

i) prevzatia podľa opatrenia Povereníctva financií a Povereníctva školstva a kultúry z 20. apríla 1960 č. 53/774/60 a rozhodnutia Mestského národného výboru v Bratislave, finančného odboru z 10. januára 1961 č. 293/1961 v spojení s rozhodnutím Obvodného národného výboru Bratislava- Staré Mesto z 27. februára 1961,

j) zákona č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárníkov, komposesorátov a podobných právnych útvarov a zákona č. 2/1958 Zb. SNR o úprave pomerov a obhospodarovaní spoločne užívaných lesov bývalých urbarialistov, komposesorátov a podobných útvarov.

20. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z. povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží.

21. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z. povinná osoba je povinná s nehnuteľnými vecami až do navrátenia vlastníctva k nehnuteľným veciam oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára a nemôže nehnuteľnú vec previesť odo dňa účinnosti tohto zákona do vlastníctva iného, takýto právny úkon je neplatný. Právo na náhradu škody, ktorú povinná osoba spôsobí oprávnenej osobe porušením týchto povinností, zostáva nedotknuté.

22. Zákon č. 161/2005 Z. z. nadväzuje na zákon č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom, priznávajúci reštitučné nároky fyzickým osobám, pričom oba právne predpisy majú porovnateľnú právnu úpravu. Z dôvodovej správy k zákonu č. 161/2005 Z. z. vyplýva, že existujúci právny stav, najmä zákon č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom preukázali, že vlastníckemu právu k pôde fyzických osôb a náprave krívd spáchaných na tomto majetku fyzickými osobami v rozhodnom období poskytoval štát vyššiu ochranu ako náprave krívd spáchaných na majetku cirkví a náboženských spoločností podľa zákona č. 282/1993 Z. z. v platnom znení, čím boli porušené ústavné práva týchto subjektov a ústavná rovnosť ochrany vlastníctva. Cieľom zákona č. 161/2005 Z.z. je umožniť oprávneným osobám, ktoré nestihli uplatniť svoj nárok v stanovenej lehote, aby tento mohli uplatniť v novej lehote a aby sa poskytla rovnaká ochrana vlastníctva fyzickým osobám a vlastníctva cirkvám a náboženským spoločnostiam. V prípade písomnej výzvy podľa § 5 ods. 1 reštitučného zákona nemožno ustúpiť od požiadavky určitosti tohto jednostranného právneho úkonu ako podmienky jej platnosti v súlade s § 37 Občianskeho zákonníka, avšak vzhľadom na to, že v § 5 ods. 1 zákona nie je bližšie vymedzený obsah pojmu „výzva“ a jej náležitosti, potom sa stanovenie minimálnych kritérií pre jej určitosť a platnosť musí spravovať takým výkladovým pravidlom, ktorý sleduje naplnenie účelu zákona. Je pritom potrebné zdôrazniť, že pri výklade jednotlivých ustanovení reštitučného zákona je potrebné zohľadniť celkový účel zákona a pri ich aplikácii nemožno vychádzať len z prísneho gramatického a ani z reštriktívneho výkladu.

23. Súd žalobu s prílohami doručil žalovanému v 1. rade dňa 29.6.2006, ako je zjavné z č. l. 85-86, uznesenie s výzvou na vyjadrenie sa k žalobe v lehote 15 dní odo dňa doručenia žaloby, súd do konania pribral žalovaného v 2. rade Slovenský pozemkový fond, IČO:17335345 svojím uznesením č. kon. 7C/175/2006-684 z dňa 02.03.2015, a zároveň súd doručil podaný návrh na začatie konania s prílohami, a to dňa 09.03.2015, a to ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Z. Z. v platnom znení, na základe uvedených žalovaná strana mala možnosť získať vedomosť o tom, že je voči nemu vedené súdne konanie ako aj o predmete konania.

24. Súd poučil strany sporu podľa § 154 CSP o tom, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

25. Súd vo veci konal a rozhodol podľa § 215 CSP ods. 1 a ods. 2 na základe zisteného skutkového stavu, ktorý sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona a mal preukázaný nasledovný skutkový záver z ktorého vychádzal pri právnom posúdení vecí, kedy medzi účastníkmi konania nebolo sporné skutkovo ako ani právne, že žalobca si podaným návrhom uplatnil nárok na vydanie nehnuteľností podľa zák. č. 161/2005 Z. Z. a zároveň si

uplatnili nárok na vydanie dokumentácie ktorá má prislúchať k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré boli zapísané v pozemno-knižným parcelám č. 4532, 4533, 5428, 5429 a 5433, ktoré boli zapísané v pkn. vložke č. 31 pre okres Komárno obec, a kat. územie Iža a podľa pripojenej identifikácie mali byť svojim charakterom podľa žaloby lesné pozemky.

26. Počas konania si žalobca rozšíril svoj nárok, a zároveň upresňoval, následne si uplatnil právo na čiastočné späťvzatia, ako je zrejmé z č. l. 111, 121 a nasl. z č. l. 314 súdneho spisu, naposledy svojim podaním z dňa 06.03.2017 na č. l. 875-878 súdneho spisu, súd o jednotlivých späťvzatiach priebežne rozhodoval s tým, že o ostatnom späťvzati žaloby rozhodol dňa 07.04.2017 pod čís. kon.: 7C175/2006-942, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.05.2017. Na základe uvedených predmetom konania zostal len nárok vo vzťahu k nehnuteľnostiam, a to parc. č. 7586/2 a parc. č. 6365/2 v k. ú. Iža s nárokom na vydanie dokumentácie, ktorá prislúcha k predmetným nehnuteľnostiam ako aj náhrady trov konania.

27. Súd mal preukázaný nasledovný skutkový a právny stav, kedy súd dôkazy v zmysle ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z. Z. hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak. Po hodnotení súd dôkazov dospel k presvedčeniu, že podaná žaloba bola dôvodná, a preto súd žalobe vyhovel tak ako je vo výroku tohto rozhodnutia uvedené.

28. Počas konania OS Komárno vo veci rozhodol dňa 07.04.2017 pod čís. kon.: 7C/175/2006-955, tak, že zamietol podanú žalobu o vydanie nehnuteľností po čiastočných späťvzatiach žaloby, kedy žalobca predmet konania vyšpecifikoval tak, že žiadal len o vydanie a navrátenie vlastníctva od žalovaného v 1. rade k nehnuteľnosti parc. č. 7586/2 lesný pozemok o výmere 9.871 m² vytvorenej geometrickým plánom č. 1902/4 zo dňa 07.01.2015 a od žalovaného v 2. rade k nehnuteľnosti parc. č. 6365/2 ostatná plocha o výmere 969 m² vytvorenej geometrickým plánom č. 2002/14 zo dňa 07.01.2015 a náhrady trov konania, ktorú žalobu OS Komárno. Uvedené rozhodnutie ako sa ukázalo bolo nesprávne, lebo KS Nitra pod čís. kon.: 7Co/344/ 2017-1170 z dňa 28.06.2019 zrušil rozsudok OS KN a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, preto OS KN vo veci doplnil dokazovanie o výsluch svedka a v zmysle právne záväzného názoru KS Nitra prehodnotil svoje zamietajúce rozhodnutie a dospel k presvedčeniu, že podaná žaloba žalobcu je dôvodná a preto žalobe vyhovel tak ako je vo výroku rozhodnutia uvedené.

29. Samotný žalobca, nie prostredníctvom zvolenej advokátskej kancelárie, doručil písomnú výzvu na vydanie nehnuteľností v zmysle ustanovenia § 5 zák. č. 161/2005, ktorú doručil v zákonnej lehote dňa 14.09.2009, ako je zrejmé z č. l. 67-9 súdneho spisu, ktorú výzvu súd považoval za kvalifikovanú výzvu v zmysle citovaného § 5 zákona. V tomto prípade podľa súdu nemožno prihliadať k námietkam žalovanej strany voči doručenej výzve, nakoľko táto výzva spĺňa nielen formálne náležitosti výzvy na vydanie nehnuteľností, ale aj vo vzťahu k označeniu oprávnenej osoby na uplatnenie svojho práva na vydanie nehnuteľností na základe tejto výzvy podľa: „Základnej zmluvy medzi Slovenskou republikou a Svätou stolicou“ uzavretou dňa 24.11.2000 a to čl. 1. ods. 2. platí, že zmluvné strany vzájomne uznávajú právnu subjektivitu druhej strany, ako aj všetkých právnických a fyzických osôb, ktoré ju majú podľa právneho poriadku Slovenskej republiky alebo podľa

kánonického práva to s poukazom na rozhodnutie ÚS 12/2010 tak aj v otázke právneho nástupníctva po Ostrihomskej arcidiecéze napr. NS SR 3 Cdo 119/02, KS Nitra 8 Co 145/2009 a 9 Co 232/2007, ktoré rozhodnutia vytvárajú základ pre ďalšie vedenie súdnych konaní so žalobcom ak aktívne legitimovaným účastníkom konania. Podľa súdu v súčasnosti už existuje dostatok rozhodnutí súdov SR k otázke riešenia právneho nástupníctva po Ostrihomskej arcidiecéze, t.j. po právnickej osobe zapísanej v príslušných PKN. vložkách od doby vzniku Československej republiky a riešenia týchto vzťahov so Svätou stolicou, tieto vzťahy sa upravovali medzinárodnou zmluvou: „Modus Divendi“ uzatvorenou dňa 17.12.1927, ktorá nadobudla platnosť dňa 2.2.1928, kde ČSR v čl. 1 uznala, že len Svätá stolica má právo ohraničiť svoje diecézy a súčasne sa zaviazala, že žiadna čiastka ČSR nebude podriadená cirkevnému ordinárovi, ktorého sídlom je mimo územia ČSR a že žiadna diecéza na území ČSR nebude presahovať štátne hranice a v čl. 2 sa strany dohodli, že nútená správa cirk. majetkov je dočasná. Na základe uvedených dňa 2.9.1937 Svätá stolica Apoštolskou konštitúciou určila obvody diecéz a bolo rozhodnuté aj o rozčlenení Ostrihomskej arcidiecézy a ostatných diecéz Maďarskej republiky, ktoré presahovali aj na územie SR. Apoštolskou konštitúciou: „Praescriptionum sacrosancti“ opätovne oddelili územie Trnavskej apoštolskej administratívny od Ostrihomskej arcidiecézy. Vláda čl. republiky uznala pri rešpektovaní vnútorných predpisov Rímskokatolíckej cirkvi a v zmysle Modus vivendi zrušila zátvor a dozor nad cirkevným majetkom vl. Nariadením 204 z 2.9.1937. Podľa čl. 1 Modus vivendi je zrejmá dohoda medzi účastníkmi o tom, že cirkevné hnutelné ako aj nehnuteľné majetky sa prenechávajú partikulárnym cirkvám so sídlom na území ČSR a Svätá stolica túto dohodu plne akceptovala. Následne všetky uvedené právne akty vrátane apoštolskej konštitúcie Qui divino sú v plnom súlade aj so: „základnou zmluvou SR a Svätou stolicou“ z 24.11.2000.

30. Podľa súdu odporcovia v rade I. a v rade II. ako je zrejmé z predloženej identifikácie nehnuteľností ako aj citovaných GEOM-plánov v tomto konaní a z platnej právnej úpravy boli označení, nakoľko podľa § 4 ods. 1 zák. č. 161/2005 je definovaná povinná osoba ako právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti zákona spravuje nehnuteľnosti vedené vo vlastníctve SR, obce alebo nehnuteľnú vec drží a z uvedené je nepochybné a zrejmé, že návrh navrhovateľa má smerovať voči povinnej osobe nie SR, ale právnickej osobe, ktorá vlastníctvo SR spravuje alebo drží. Súd vo vzťahu k pasívnej legitimácii na strane žalovanej v rade I. poznamenáva, že v danom prípade v PKV č. 31 pre kat. úz. Iža bola zapísaná zmena vlastníctva z Ostrihomskej hlavnej kapituly na Československý štát a následne aj v rámci ROEPu po jeho ukončení bola na základe rozhodnutia OPÚ v Komárne ako vlastníč predmetných nehnuteľností zapísaná Slovenská republika a ako správca nehnuteľností Lesy Slovenskej republiky v postavení žalovaného v rade I.

31. V priebehu konania bolo preukázané, že došlo k odňatiu nehnuteľnosti oprávnenému vlastníkovi v procesnom postavení navrhovateľa v tomto konaní podľa zák. č. zák. č. 161/2005 Z.z. v § 3 ods. 1 v období od 8. mája do 01.01.1990 v pozemkovej knihe v pozemnoknižnej vložke č. 31 pre okres Komárno obec a katastrálne územie Iža boli vedené pozemnoknižné parcely číslo: 4532, 4533, 5428, 5429 a 5433. Ako je zrejmé zo zrušujúceho rozhodnutia (z odôvodnenia v bode 22.) KS Nitra v predmetnej veci je nesporné, že z pozemno- knížnej vložky 31 pre kat. úz. Iža je v poznámke B32 poznamenané, že nehnuteľnosti sú zabraté Československým štátom a Štátny pozemkový úrad ich zamýšľa prevziať. Pod poradovým č. 46 je uvedené, že Povereníctvo pôdohospodárstva zamýšľa

nehnuteľnosti prevziať a nehnuteľnosti sú predmetom revízie podľa zákona č. 142/1947 Sb. a následne poznámka pod poradovým č. 47, v zmysle ktorej sa podľa prídelovej listiny ONV v Hurbanove zo dňa 15.marca 1955 vkladá vlastnícke právo titulom prídelu pre Československý štát - Štátny majetok, národný podnik v Bajči, operatívna správa, v celosti a zároveň ešte dodali, ako predchádzajúci vlastníci uvedených nehnuteľností v PKV č. 31 bola práve Ostrihomská hlavná kapitula. V danom prípade teda v PKV č. 31 kat.úz. Iža bola zapísaná zmena vlastníctva z Ostrihomskej hlavnej kapituly na Československý štát. Následne aj v rámci ROEPu po jeho ukončení bola na základe rozhodnutia OPÚ v Komárne ako vlastníci predmetných nehnuteľností zapísaná Slovenská republika a ako správca nehnuteľností Lesy Slovenskej republiky.

32. OS Komárno na základe právne záväzného názoru KS Nitra v zrušujúcom rozhodnutí pod čís. kon.: 7Co/344/ 2017-1170 z dňa 28.06.2019 vo veci vypočul svedka Mgr. Richarda Zimana, ktorý k veci uviedol, že ako geodet spolupracoval s AK žalobcu, kedy vykonal v predložených geometrických plánoch najvyššiu formu identifikácie, a to grafickú identifikáciu pôvodných nehnuteľností zapísaných pre k. ú. Iža v Pkn vložke č. 31. Ďalej mal súd z jeho výpovede preukázané, že svedok vo svojich geometrických plánoch tieto nehnuteľnosti aj identifikoval s dôrazom na grafickú identifikáciu, podľa katastra nehnuteľností, resp. pkn mapy, kde sa pozemky nachádzali. Súd z výpovede svedka a GEOM-plánov mal preukázané, že sa nachádzali na mieste, kde prebehli projektové úpravy po ROEP. Rovnako mal súd z výpovede svedka preukázané, že v uvedených GEOM-plánoch v časti A bol uvedený Pkn stav, v časti B bol uvedený stav z katastra nehnuteľností, v časti C po pozemkových úpravách, a v časti D bol stav z ktorého je zrejmé, že uvedené novovytvorené parcely sú zapísateľné aj po pozemkových úpravách do evidencie nehnuteľností a bolo by možné ich vydať lebo sa bezprostredne dotýkajú pozemkov RKC, a aj po pozemkových úpravách tieto nehnuteľnosti zhodne zostali zachované vo vlastníctve štátu. Napokon podľa súdu, zrejme nie je ani faktický problém s bezprostredným prístupom za účelom využitia, obhospodarovania týchto nehnuteľností, nakoľko, aj po PÚ sú v bezprostrednej blízkosti vedľa aj ostatných pozemkov RKC, a preto žalobca by mal zabezpečený bezprostredný prístup k týmto novovzniknutým parcelám, či už pre seba samého alebo pre prípad, že by ich dal do užívania ako celok.

33. Súd vo výroku rozhodnutia uložil žalovanej strane, aby vydal žalobcovi dokumentáciu súvisiacu s obhospodarovaním vyššie označených parciel vo výroku rozhodnutia a to lesný hospodársky plán, evidencia ťažby dreva, evidencia plochy po ťažbe dreva evidencia plochy na zalesnenie, evidencia zalesňovania a prirodzeného zmladenia, evidencia potrebnej činnosti, výkaz bilancie zalesňovacích povinností podľa jednotiek priestorového rozdelenia, lesa, výkaz porastovej evidencie ťažieb, výkaz porastovej evidencie zalesnenia, výkaz porastovej evidencie pestovnej činnosti, výkaz evidencie úhrnných ročných výsledkov za kategóriu lesa, bilančný výkaz lesnej hospodárskej evidencie, výkaz vykonaných hospodárskych opatrení podľa jednotiek priestorového rozdelenia lesa za príslušný rok, grafická evidencia plochové tabuľky porastové mapy, ťažobné mapy, projekty pestovnej, ťažobnej a ostatnej činnosti, číselníky, karty pôvodu porastu, hlásenia na obvodný lesný úrad, bilancia holín.

34. Súd na základe uvedených skutočností dospel k presvedčeniu, že návrh navrhovateľa bol dôvodne podaný ako je zrejmé z predchádzajúcich odsekov tohto

odôvodnenia rozhodnutia súdu, z ktorého relevantné skutkové okolnosti s právnou kvalifikáciou, s týmito skutočnosťami sa súd riadne vysporiadal a preto súd rozhodol tak ako je vo výroku tohto rozhodnutia uvedená.

35. Podľa § 79 - I, ods. 2 zák. č. 162/1995 Z, zák. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) k zmluve, verejnej listine alebo k inej listine o právach k nehnuteľnostiam, ktoré vznikli reálnym rozdelením alebo zlúčením nehnuteľností, k zmluve, verejnej listine alebo k inej listine o vecnom bremene k časti nehnuteľnosti alebo k zápisu údajov podľa § 46 ods. 2 až 4, 6 až 8 je potrebné pripojiť aj geometrický plán, ak bol geometrický plán úradne overený do 30. septembra 2018.

36. V minulosti Nejvyšší soud ČSSR pod sp. zn. Pls 6/67 dňa 23. 11. 1968, uviedol, že „nevyhnutnou náležitosťou jednotlivých výrokov súdnych rozhodnutí musí byť určitosť stanovenej povinnosti alebo určenia právneho vzťahu či práva, tak aby zo znenia výroku bolo celkom jednoznačné, že ako súd rozhodol. Výrok rozsudku nemá byť formulovaný len odkazom na obsah žalobného návrhu, zmluvy Ak sa odvoláva výrok rozsudku na geometrický plán, prípadne iný podobný doklad, stáva sa obsah tejto listiny súčasťou výroku rozsudku; preto musí byť táto listina označená rovnako s nepochybnou určitosťou.“ Na základe uvedených skutočností preto Geometrické plány č. 1902/14 a č. 2002/14 celkom v počte 2 ks, sa stali súčasťou výroku tohto rozsudku.

37. Na základe uvedených súd pri svojom rozhodnutí uplatnený nárok žalobcovi priznal, a to s poukazom na aplikáciu dispozičného princípu, ktorý sa ďalej odzrkadľuje v uplatnení princípu formálnej pravdy podľa § 150 a súvis. ustanovení CSP a § 185 a súvis. ustanovení CSP, ktorými bol zavedený princíp formálnej pravdy, na základe ktorého súd pri rozhodovaní vychádza z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 3 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu, alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z § 150 ods. 1 CSP. V zmysle § 150 ods. 1 CSP platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na § 153 CSP ako aj § 151 ods. 1 a ods. 2 CSP, podľa ktorých ustanovení platí, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

38. Súd sa nestotožnil s námietkou odporcov, tieto považoval za účelové a vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia sa s týmito podrobne vysporiadal.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa nasledovných ustanovení CSP.

40. Trovy konania sú podľa § 251 CSP všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

41. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým

sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Žalobca si uplatnil podanou žalobou doručenu OS KN nárok na navrátenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným v pkn. vložke č. 31 pre okres Komárno obec, a kat. územie Iža pôvodne ako aj nárok na vydanie listín. Súd podanej žalobe vyhovel, tým v konaní sa procesne úspešnou stranou sporu stal žalobca v konaní zast. MAPLE & FISH, s.r.o., Rajsá 15/A, Bratislava, IČO: 36718432, ktorí si uplatnili nárok na náhradu trov konania a na základe uvedených súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že procesne úspešnej strane sporu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov v plnom rozsahu a to vo výške 100 % v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

43. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpo-ved' na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva z rozhodnutia NS SR 1 Cdo 92/2011 str.: 8).

44. Súd v tomto konaní vykonal všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi konania, žiadny návrh na doplnenie dokazovania nebol zo strany účastníkov konania uplatnený a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresnom súde Komárno, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 127 Civilného sporového poriadku ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v

podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis. (ods. 1)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.(ods. 2).

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (ods. 1).

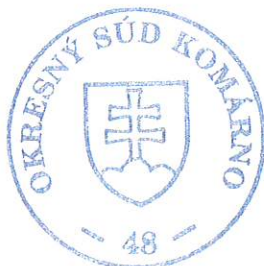
Odvolyvanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(ods. 2).

Odvolyvanie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.(ods. 3).

Ak si žalovaná dobrovoľne nespĺní povinnosti uložené týmto rozhodnutím, má žalobca možnosť domáhať sa svojich nárokov prostredníctvom exekúcie.

V Komárne dňa 21. augusta 2020

JUDr. Arpád Pastorek
sudca

Za správnosť vyhotovenia: Karin Kirchnerová

1718

MENSOR, s.r.o.
 Hurbanova 2290/29, 022 01 Čadca
 IČO: 43947280, DIČ: 2022534096
 zapsaná v OR OS Žilina
 Oddiel: Sro, Vozka číslo: 20152A

Spoplatnené podľa
 zákona č. 145/95 Z.z.

Geometrický plán je podkladom na právne úkony, keď údaje doterajšieho stavu výkazu výmer sú zhodné s údajmi platných výpisov z katastra nehnuteľností.

Vyhoviteľ: Mensor, s.r.o. Hurbanova 2290/29, 022 04 Čadca IČO 43947280 DIČ 2022534096 (IČ DPH: SK2022534096) mobil 0904 613 134 e-mail: nso.geodat@gmail.com		Kraj Nitriansky	Okres Komárno	Obec Iža
		Kat. územie Iža	Číslo plánu 1902/14	Mapový list č. Marcelová 6-4/3,7-4/4
		GEOMETRICKÝ PLÁN		
		na oddelenie pozemkov parcela č. 7586/1, 7586/2, 7586/3, 7586/4, 7587/1 a 7587/2		
Vyhoviteľ		Autorizačne overil		Úradne overil
				Meno: Ing. Ďurčovičová Eleonóra
Dňa: 7.1.2015	Meno: Mgr. Richard Ziman	Dňa: 7.1.2015	Meno: Ing. František Rákoci	Dňa: 28. JAN 2015 Číslo: 40/15
Nové hranice boli v prírode označené drevenými kolíkmi, klincami		Náležitostami a presnosťou zodpovedá predpisom		Úradne overena podľa § 9 zákona NR SR č. 215/1995 Z.z. o geodézii a kartografii
Záznam podrobného merania (meračský náčrt) č. 1408		 Pečiatka a podpis		 Pečiatka a podpis
Súradnice bodov označených číslami a ostatné meračské údaje sú uložené vo všeobecnej dokumentácii.				

Lč. 6.50 - 1997

VÝKAZ VÝMER

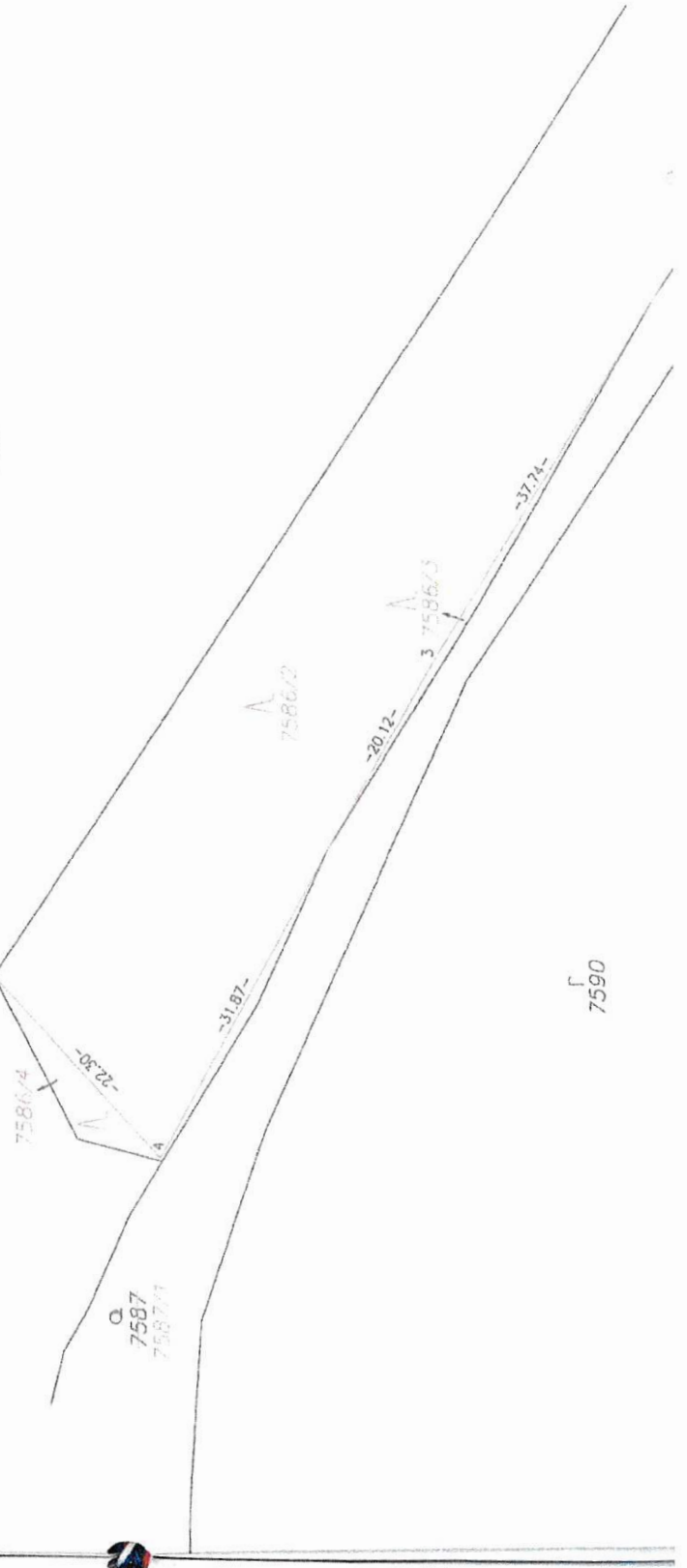
		Doterajší stav				Zmeny				Nový stav					
PK vločky	Číslo parcely		Výmera		Druh pozemku	Diel číslo	k parcele číslo	m ²	od parcely číslo	m ²	Číslo parcely		Výmera	Druh pozemku	Vlastník (iná opráv. osoba) adresa, (sídllo)
	LV	PK	KN	ha							m ²	ha			
Stav právny je totožný s registrom C KN															
2981		7586	6	7550	lesný poz.						7586/1	5	7583	lesný poz. 38	doterajší
											7586/2		9871	lesný poz. 38	Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza Jána Hollého 10, 917 01 Trnava
											7586/3		26	lesný poz. 38	doterajší
											7586/4		70	lesný poz. 38	doterajší
2994		7587		7615	ostatná pl.						7587/1		3895	ostatná pl. 10	doterajší
											7587/2		3720	ostatná pl. 10	
Spolu:			7	5165								7	5165		
Poznámka: Tento geometrický plán je vyhotovený pre potreby prebiehajúceho súdneho konania. Novovytvorená parcela registra C KN č. 7586/2 a parcela registra CKN č. 7587/2 sú totožná s parcelou registra C KN č. 5433/1, ktorá bola evidovaná v KN pred zápisom pozemkových úprav.															
Legenda: kód spôsobu využívania 10 - Na pozemku je účelová ochranná poľnohospodárska a ekologická zeleň proti erozívnych opatrení a opatrení na zabezpečenie ekologickej stability územia 38 - Pozemok s lesným porastom, dočasne bez lesného porastu na účely obnovy lesa alebo po vykonaní náhodnej ťažby															

Morcelová 7-4/4
Morcelová 8-4/3

detail "A"

7585

Osvedčujem, že predložená listina doslovne súhlasí s predloženým originálom. Skladajúca sa z listov. Ide o odpis úplný. Na listine neboli vykonané opravy nezhôd s predloženou listinou.

V Bratislave dňa

- 4. 06. 2020

Ing. Zuzana Justová
Zamestnanec pover
notárom

MENSOR, s.r.o.
Hurbanovc 2290/29, 010 01 Čadca
IČO: 43947280, DIČ: 2022534096
zapsaná v OR OS Žilina
Oddiel: S, Možka číslo: 201521

MENSOR, s.r.o.
 Hurbanova 2290/29, 022 01 Čadca
 IČO: 43947280, DIČ: 2022534096
 zapísaná v OR OS Žilina
 Oddiel: Sro, Vozka číslo: 20152/L

Spoplatnené podľa
 zákona č. 145/95 Z.z.

Geometrický plán je podkladom na právne úkony, keď údaje doterajšieho stavu výkazu výmer sú zhodné s údajmi platných výpisov z katastra nehnuteľností.

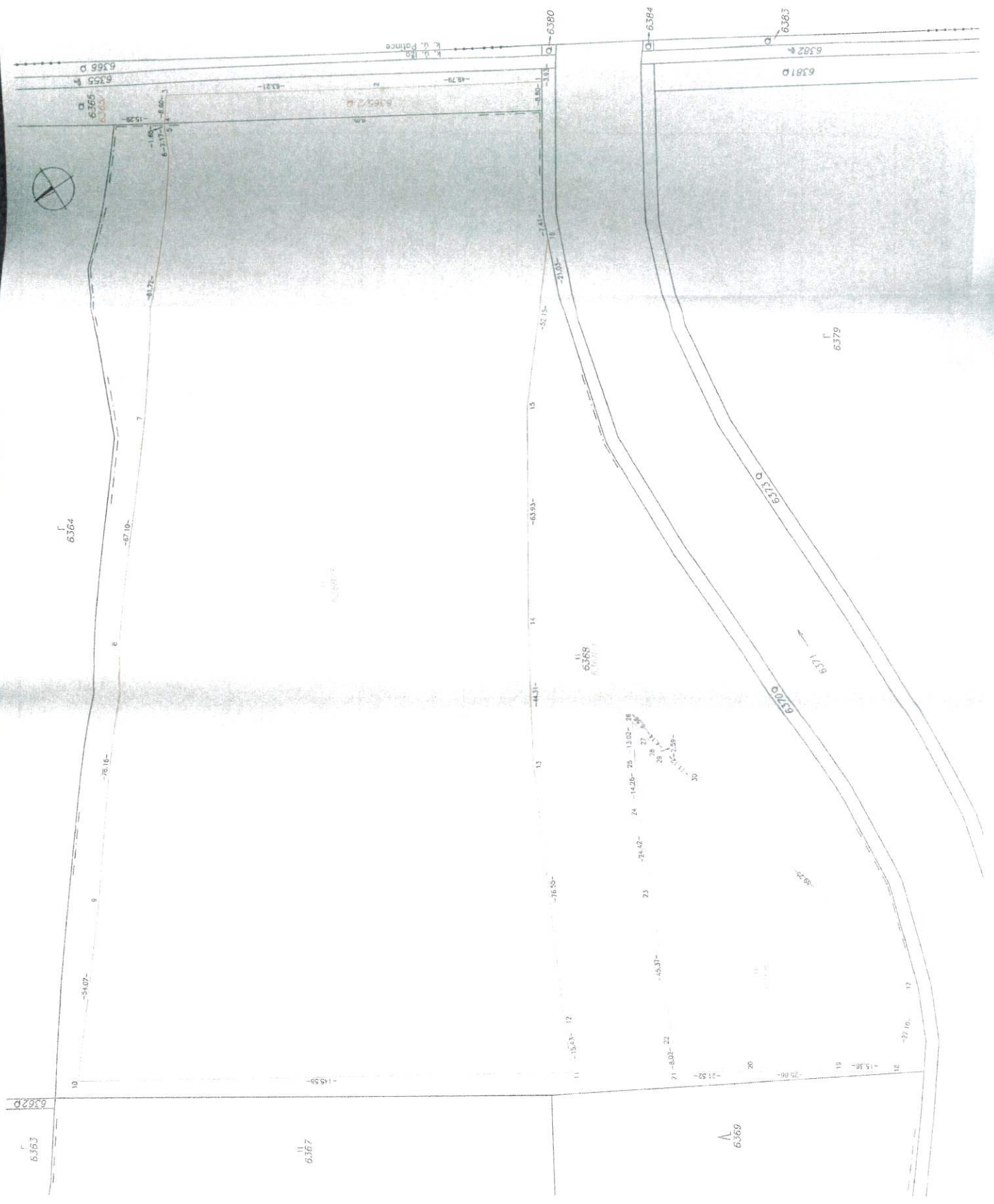
Vyhotovitel: Mensor, s.r.o. Hurbanova 2290/29, 022 04 Čadca IČO: 43947280 DIČ: 2022534096 Č DPH: SK2022534096 mobil: 0904 613 734 e-mail: nso.geodeta@gmail.com		Kraj Nitriansky	Okres Komárno	Obec Iža
		Kat. územie Iža	Číslo plánu 2002/14	Mapový list č. Marcelová 6-6/1
		GEOMETRICKÝ PLÁN		
		na oddelenie pozemkov parcela č. 6365/2, 6368/2 a 6368/3		
Vyhotovil		Autorizačne overil		Úradne overil Ing. Ďurčovičová Eleonóra
Dňa: 7.1.2015	Meno: Mgr. Richard Ziman	Dňa: 7.1.2015	Meno: Ing. František Rákoci	Dňa: 28. JAN. 2015 Číslo: 39/15
Nové hranice boli v prírode označené drevenými kolkmi, klincami		Náležitostami a presnosťou zodpovedá predpisom		Úradne overené podľa § 9 zákona NR SR č.215/1995 Z.z. o geodézii a kartografii
Záznam podrobného merania (meračský náčrt) č. 1409				
Súradnice bodov označených číslami a ostatné meračské údaje sú uložené vo všeobecnej dokumentácii.				

VÝKAZ VÝMER

Doterajší stav					Zmeny					Nový stav					
PK vložky	Číslo parcely		Výmera		Druh pozemku	Diel číslo	k parcele číslo	m ²	od parcely číslo	m ²	Číslo parcely	Výmera		Druh pozemku	Vlastník (iná opráv. osoba) adresa, (sídlo)
	LV	PK	KN	ha								m ²	ha		
Stav právny je totožný s registrom C KN															
2994		6365		7409	ostatná pl.						6365/1	6440	ostatná pl. 10		doterajší
											6365/2	969	ostatná pl. 10		Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza Jána Hollého 10, 917 01 Trnava
2994		6368	5	4823	trvalý tráv. por.						6368/1	1 4819	trvalý tráv. por. 7		doterajší
											6368/2	4592	trvalý tráv. por. 7		
											6368/3	3 5412	trvalý tráv. por. 7		
Spolu:				6	2232						6	2232			

Poznámka: Tento geometrický plán je vyhotovený pre potreby prebiehajúceho súdneho konania. Novovytvorená parcela registra C KN č. 6368/2 je totožná s parcelou registra C KN č. 4542/20 vytvorenou geometrickým plánom č. 36539651-33/07, ktorý 5.9.2007 vyhotovila IVTER s.r.o., 7.9.2007 autorizačne overila Ing. Adriana Vetterová a 2.10.2007 pod č. 962/07 úradne overila za Správu katastra Komárno Ing. Mária Bartošová. Novovytvorené parcely registra C KN č. 6365/2 a 6368/3 sú totožné s časťou parcely registra C KN č. 4542/19 vytvorenou geometrickým plánom č. 36539651-33/07, ktorý 5.9.2007 vyhotovila IVTER s.r.o., 7.9.2007 autorizačne overila Ing. Adriana Vetterová a 2.10.2007 pod č. 962/07 úradne overila za Správu katastra Komárno Ing. Mária Bartošová.

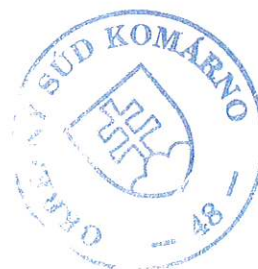
Legenda: kód spôsobu využívania
 7 - Pozemok líky a paslenku trvalo poraslený trávami alebo pozemok dočasne nevyužívaný pre trvalý trávny porast
 10 - Na pozemku je účelová ochranná poľnohospodárska a ekologická zeleň proti erozívnym opatreniam a opatreniam na zabezpečenie ekologickej stability územia

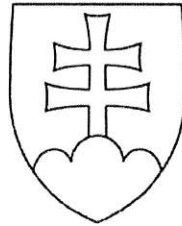
Osvedčujem, že predložená listina
doslovne súhlasí s predloženým
originálom. Skladajúca sa z
listov. Ide o odpis úplný. Na listine
neboli vykonané opravy nezhôd
s predloženou listinou.

V Bratislave dňa - 4. 06. 2020

Ing. Zuzana Justov
Zamestnanec povere
notárom

MENSOR
Hurbanova 229/29-22 01 BA
IČO: 43947281, IČD: 2022534/096
zapsaná v OR OS Žilina
Oddiel: S, Vložka číslo: 20152/L

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore **žalobcu**: Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza, so sídlom J. Hollého 10, 917 66 Trnava, IČO: 00 419 702, v konaní zast. MAPLE & FISH, s.r.o., so sídlom Rajská 15/A, Bratislava, IČO: 36 718 432 proti **žalovanému 1. rade**: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351 a **žalovanému v 2. rade**: Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava, v konaní o vydanie nehnuteľných vecí, o odvolaní žalovaných v 1. a 2.rade proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 7C/175/2006- 1724 zo dňa 21. augusta 2020, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých vyhovujúcich výrokoch I., II., III., IV., ako aj vo výroku o trovách konania (V.) **potvrďuje**.

Žalobcovi voči žalovanému v 1.rade a žalovanému v 2.rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

O d ô v o d n e n i e

1.1 Žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 13.09.2016 sa žalobca domáhal vydania a navrátenia vlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcimi sa v pozemnoknižnej vložke číslo , katastrálne územie Iža, a to parcely č. ktoré sú vedené Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor na LV č. ako parcela číslo

lesné pozemky, o výmere m², parcela číslo , lesné pozemky, parcela číslo lesné pozemky spolu s prislúchajúcou dokumentáciou. Žalobca poukázal na to, že dňa 14.9.2005 vyzval žalovaného v zmysle zákona 161/2005 Z. z. na navrátenie vlastníctva a na vydanie nehnuteľností nachádzajúcich sa v pozemnoknižnej vložke číslo 31, katastrálne územie Iža. Uviedol, že vlastníctvo bolo žalobcovi odňaté bez náhrady úpravou pozemkového vlastníctva v zmysle pozemkových reforiem, o čom svedčí zápis v pozemkovej knihe vo vložke č. 31 zo dňa 30.6.1948 a 1.4.1955, na základe ktorých sa zavkladovalo vlastnícke právo v prospech Československa. Slovenská republika nadobudla vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v zmysle § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 161/2005 Z.z. a to na základe odňatia bez náhrady postupom podľa z. č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/ 1948 Zb. o novej pozemkovej reforme. Keďže žalovaný nevydal predmetné nehnuteľnosti na základe kvalifikovanej výzvy, domáha sa žalobca vydania nehnuteľností prostredníctvom súdu.

1.2 V priebehu konania žalobca zmenil petit a čiastočne zobral žalobu späť, o ktorej súd prvej inštancie naposledy rozhodol *uznesením č.k. 7C/175/2006 -942 zo dňa 7.4.2017*. Čiastočné späťvzatie a následné zastavenie konania sa týkalo parciel č. o výmere m², č. o výmere m² a parcely č. o výmere m² vytvorené geometrickým plánom č. pre k. ú. Iža vyhotoveným dňa , ako aj v časti o vydanie dokumentácie. Predmetom konania potom zostal nárok žalobcu týkajúci sa vydania nehnuteľností parcely č. 7586/2 a parcely č. 6365/2 v kat.úz. Iža.

2. V poradí prvým rozsudkom č.k. 7C/175/2006 - 955 zo dňa 7.4.2017 súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalobca proti nemu podal odvolanie. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7Co/344/2017-1170 zo dňa 28.06.2019 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu ho na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3.1 V poradí druhým - napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného v rade I. v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia vydať a navrátiť vlastníctvo žalobcu k nehnuteľnostiam a to k pozemkom zapísaným v katastri nehnuteľností pre okres Komárno, obec a katastrálne územie Iža k parcelám zapísaným v registri C, a to k parcele č. 7586/2, druh pozemku lesný pozemok, o výmere 9.871 m², ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. 1902/14 pre obec a katastrálne územie Iža, vyhotoveným dňa 07.01.2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Komárno, katastrálnym odborom dňa 28.01.2015 pod č. 40/15 (výrok I.). Žalovaného v rade II. zaviazal v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia vydať a navrátiť vlastníctvo žalobcu k nehnuteľnostiam a to k pozemkom zapísaným v katastri nehnuteľností pre okres Komárno, obec a katastrálne územie Iža k parcelám zapísaným v registri C a to k parcele č. 6365/2, druh pozemku ostatná plocha o výmere 969 m², ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. 2002/14 pre obec a katastrálne územie Iža, vyhotoveným dňa 07.01.2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Komárno, katastrálnym odborom dňa 28.01.2015 pod č. 39/15 (výrok II.). Ďalším výrokom III. zaviazal žalovaných v rade I. a v rade II. v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia vydať nasledovnú dokumentáciu, ktorá k vyššie označeným parcelám v tomto výroku rozhodnutia prislúcha - a to lesný hospodársky plán, evidencia ťažby dreva, evidencia plochy po ťažbe dreva evidencia plochy na zalesnenie, evidencia zalesňovania a prirodzeného zmladenia, evidencia potrebnej činnosti, výkaz bilancie zalesňovacích povinností podľa jednotiek priestorového rozdelenia, lesa, výkaz porastovej evidencie ťažieb, výkaz porastovej

evidencie zalesnenia, výkaz porastovej evidencie pestovnej činnosti, výkaz evidencie úhrnných ročných výsledkov za kategóriu lesa, bilančný výkaz lesnej hospodárskej evidencie, výkaz vykonaných hospodárskych opatrení podľa jednotiek priestorového rozdelenia lesa za príslušný rok, grafická evidencia plochové tabuľky porastové mapy, ťažobné mapy, projekty pestebnej, ťažobnej a ostatnej činnosti, číselníky, karty pôvodu porastu, hlásenia na obvodný lesný úrad, bilancia holín. Výrokom IV. uviedol, že písomné vyhotovenia vyššie označených Geometrických plánov č. 1902/14 a č. 2002/14 celkom v počte 2 ks, ktoré sú súčasťou výroku tohto rozsudku z dňa 21.08.2020. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný v rade I. a žalovaný v rade II. sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100 % (výrok V.).

3.2 Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 2 ods. 1, 2, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1,2 zákona č. 161/2005 Z.z. Poukázal na to, že v dôsledku dispozičných úkonov žalobcu (späťvzatia žaloby) predmetom konania zostal len nárok vo vzťahu k nehnuteľnostiam, a to parc. č. 7586/2 a parc. č. 6365/2 v k. ú. Iža s nárokom na vydanie dokumentácie, ktorá prislúcha k predmetným nehnuteľnostiam ako aj náhrady trov konania. Po vrátení veci odvolacím súdom, súd prvej inštancie vo veci doplnil dokazovanie o výsluch svedka a v zmysle právne záväzného názoru KS Nitra prehodnotil svoje zamietajúce rozhodnutie a dospel k presvedčeniu, že podaná žaloba žalobcu je dôvodná a preto žalobe vyhovel.

Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca doručil písomnú výzvu na vydanie nehnuteľností v zmysle ustanovenia § 5 zák. č. 161/2005, ktorú doručil v zákonnej lehote dňa 14.09.2006, ktorú výzvu súd považoval za kvalifikovanú výzvu v zmysle citovaného § 5 zákona. Zdôraznil, že táto výzva spĺňa nielen formálne náležitosti výzvy na vydanie nehnuteľností, ale aj vo vzťahu k označeniu oprávnenej osoby na uplatnenie svojho práva na vydanie nehnuteľností na základe tejto výzvy podľa: „Základnej zmluvy medzi Slovenskou republikou a Svätou stolicou“ uzavretou dňa 24.11.2000 a to čl. 1. ods. 2. platí, že zmluvné strany vzájomne uznávajú právnu subjektivitu druhej strany, ako aj všetkých právnických a fyzických osôb, ktoré ju majú podľa právneho poriadku Slovenskej republiky alebo podľa kánonického práva to s poukazom na rozhodnutie ÚS 12/2010 tak aj v otázke právneho nástupníctva po Ostrihomskej arcidiecéze napr. NS SR sp.zn.3 Cdo 119/02, KS Nitra sp.zn. 8 Co 145/2009 a 9 Co 232/2007, ktoré rozhodnutia vytvárajú základ pre ďalšie vedenie súdnych konaní so žalobcom ak aktívne legitimovaným účastníkom konania. Súd prvej inštancie ďalej zdôraznil, že v súčasnosti už existuje množstvo rozhodnutí súdov SR k otázke riešenia právneho nástupníctva po Ostrihomskej arcidiecéze, t.j. po právnickej osobe zapísanej v príslušných PKN vložkách od doby vzniku Československej republiky a riešenia týchto vzťahov so Svätou stolicou. Tieto vzťahy sa upravovali medzinárodnou zmluvou: „Modus Vivendi“ uzatvorenou dňa 17.12.1927, ktorá nadobudla platnosť dňa 2.2.1928, na ktorej úpravu súd prvej inštancie poukázal v odôvodnení.

3.3 V otázke pasívnej legitimácie poukázal súd prvej inštancie na § 4 ods. 1 zák. č. 161/2005, v ktorom je definovaná povinná osoba ako právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti zákona spravuje nehnuteľnosti vedené vo vlastníctve SR, obce alebo nehnuteľnú vec drží a z uvedeného je nepochybné, že návrh žalobcu má smerovať voči povinnej osobe ako právnickej osobe, ktorá vlastníctvo SR spravuje alebo drží. Súd vo vzťahu k pasívnej legitimácii na strane žalovanej v rade I. poznamenáva, že v danom prípade v PKV č. 31 pre kat. úz. Iža bola zapísaná zmena vlastníctva z Ostrihomskej hlavnej kapituly na Československý štát a následne aj v rámci ROEPu po jeho ukončení bola na základe rozhodnutia OPÚ v Komárne ako vlastníč predmetných nehnuteľností zapísaná Slovenská republika a ako správca nehnuteľností Lesy Slovenskej republiky v postavení žalovaného v rade I.

3.4 Ďalej dôvodil, že v priebehu konania bolo preukázané, že došlo k odňatiu nehnuteľnosti oprávnenému vlastníkovi v procesnom postavení žalobcu v tomto konaní podľa zák. č. 161/2005 Z.z. v § 3 ods. 1 v období od 8. mája do 01.01.1990 a v pozemkovej knihe v pozemnoknižnej vložke č. 31 pre okres Komárno, katastrálne územie Iža boli vedené pozemnoknižné parcely číslo: 4532, 4533, 5428, 5429 a 5433. Uviedol, že v poznámke B32 je poznamenané, že nehnuteľnosti sú zabraté Československým štátom a Štátny pozemkový úrad ich zamýšľa prevziať. Pod poradovým č. 46 je uvedené, že Povereníctvo pôdohospodárstva zamýšľa nehnuteľnosti prevziať a nehnuteľnosti sú predmetom revízie podľa zákona č. 142/1947 Sb. a následne poznámka pod poradovým č. 47, v zmysle ktorej sa podľa prídelovej listiny ONV v Hurbanove zo dňa 15.marca 1955 vkladá vlastnícke právo titulom prídelu pre Československý štát - Štátny majetok, národný podnik v Bajči, operatívna správa, v celosti a ako predchádzajúci vlastník uvedených nehnuteľností v PKV č. 31 bola práve Ostrihomská hlavná kapitula. V danom prípade teda v PKV č. 31 kat.úz. Iža bola zapísaná zmena vlastníctva z Ostrihomskej hlavnej kapituly na Československý štát.

3.5 Súd prvej inštancie po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom vypočul svedka Mgr. Richarda Zimana, ktorý k veci uviedol, že ako geodet vykonal v predložených geometrických plánoch najvyššiu formu identifikácie, a to grafickú identifikáciu pôvodných nehnuteľností zapísaných pre k. ú. Iža v Pkn vložke č. 31. Súd z výpovede svedka a geometrických plánov mal preukázané, že sa nachádzali na mieste, kde prebehli projektové úpravy po ROEP. Rovnako mal súd z výpovede svedka preukázané, že v uvedených geometrických plánoch v časti A bol uvedený Pkn stav, v časti B bol uvedený stav z katastra nehnuteľností, v časti C po pozemkových úpravách, a v časti D bol stav z ktorého je zrejme, že uvedené novovytvorené parcely sú zapísateľné aj po pozemkových úpravách do evidencie nehnuteľností a bolo by možné ich vydať, lebo sa bezprostredne dotýkajú pozemkov žalobcu a aj po pozemkových úpravách tieto nehnuteľnosti zhodne zostali zachované vo vlastníctve štátu. Napokon podľa súdu, zrejme nie je ani faktický problém s bezprostredným prístupom za účelom využitia, obhospodarovania týchto nehnuteľností, nakoľko, aj po pozemkových úpravách sú v bezprostrednej blízkosti vedľa aj ostatných pozemkov žalobcu, a preto žalobca by mal zabezpečený prístup k týmto novovzniknutým parcelám, či už pre seba samého alebo pre prípad, že by ich dal do užívania ako celok.

3.6 V napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie tiež uložil žalovanej strane, aby vydal žalobcovi dokumentáciu súvisiacu s obhospodarovaním vyššie označených parciel vo výroku rozhodnutia a to lesný hospodársky plán, evidencia ťažby dreva, evidencia plochy po ťažbe dreva evidencia plochy na zalesnenie, evidencia zalesňovania a prirodzeného zmladenia, evidencia potrebnej činnosti, výkaz bilancie zalesňovacích povinností podľa jednotiek priestorového rozdelenia, lesa, výkaz porastovej evidencie ťažieb, výkaz porastovej evidencie zalesnenia, výkaz porastovej evidencie pestovnej činnosti, výkaz evidencie úhrnných ročných výsledkov za kategóriu lesa, bilančný výkaz lesnej hospodárskej evidencie, výkaz vykonaných hospodárskych opatrení podľa jednotiek priestorového rozdelenia lesa za príslušný rok, grafická evidencia plochové tabuľky porastové mapy, ťažobné mapy, projekty pestebnej, ťažobnej a ostatnej činnosti, číselníky, karty pôvodu porastu, hlásenia na obvodný lesný úrad, bilancia holín.

3.7 Na základe uvedených skutočností dospel súd prvej inštancie k presvedčeniu, že návrh žalobcu bol dôvodne podaný, a preto žalobe vyhovel. Doplnil, že sa nestotožnil s námietkou odporcov, tieto považoval za účelové a vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia sa s týmito podrobne vysporiadal. O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalobca sa v stal konaní procesne úspešnou stranou sporu a uplatnil si nárok na náhradu trov konania, preto súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov v plnom rozsahu a to vo

výške 100 %.

4.1 Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním v zákonnej lehote žalovaný v 1.rade, a to vo vzťahu k I., III., IV. a V. výroku. Poukázal na skutočnosť, že súd pri rozhodovaní prekročil žalobný návrh, keďže žalobca vo svojom návrhu na späťvzatie časti žaloby zo dňa 06.03.2017 v závere výslovne navrhol zastaviť konanie okrem iného aj v časti vydania dokumentácie. Namietal, že súd prvej inštancie nepostupoval podľa ust. CSP riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie a dôsledkom takého postupu súdu je arbitrárny a nezákonný rozsudok. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie na žiadnom pojednávaní neuviedol absolútne žiadne právne posúdenie veci, a teda strany konania nemohli predpokladať, ako súd rozhodne, vzhľadom k čomu došlo k porušeniu práva žalovaného v 1.rade na spravodlivý súdny proces.

4.2 K posúdeniu rozhodného obdobia pri odňatí nehnuteľností zdôraznil, že súd opomenul zohľadniť tú skutočnosť, že pozemky, ktoré sú predmetom konania nikdy neboli vo vlastníctve žalobcu a žalovaným vzniklo vlastnícke právo k sporným pozemkom originárnym spôsobom dňom právoplatnosti Rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Komárne zo dňa 04.07.2013. Parcely, ku ktorým si žalobca uplatnil reštitučný nárok v zmysle reštitučného zákona zanikli uskutočnením pozemkových úprav. Žalovaný v 1.rade tiež namietal neexistenciu reštitučného dôvodu, pretože práva štátu k pozemkom zapísaným na PKV 31, k.u. Iža, je v zmysle zápisu pod. č. B47 zo dňa 01.04.1955, č. d. 129 prídelová listina Okresného národného výboru v Hurbanove zo dňa 15.03.1955. Prídelové konanie sa uskutočnilo na základe Nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Zb. o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa, z čoho nepochybne vyplýva, že k prechodu vlastníckeho práva na štát nedošlo na základe reštitučných dôvodov v zmysle ust. § 3 ods. 1, ale na základe Nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Zb. Pokiaľ ide o výzvu žalobcu, poukázal na ust. § 5 ods. 1 Reštitučného zákona, z ktorého vyplýva, že nevyhnutným predpokladom pre riadne a včasné uplatnenie žalobcovho nároku bolo preukázanie dôvodu navrátenia vlastníckeho práva a statusu oprávnenej osoby v hmotnoprávnej lehote končiacej dňom 30.4.2006. Žalobca v zákonnej lehote dôvod navrátenia vlastníctva nepreukázal, nepredložil žiadne listiny, ktoré by preukazovali reštitučný dôvod. Rovnako vo výzve nebola splnená ani požiadavka prehľadnosti označenia nehnuteľností. Výzva teda nespĺňa zákonné náležitosti kvalifikovanej, zrozumiteľnej a určitej výzvy v zmysle reštitučného zákona, preto sa právo žalobcu na navrátenie vlastníctva v hmotnoprávnej lehote končiacej dňom 30.04.2006 prekludovalo. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 419/2009 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/247/2009 zo dňa 28.09.2010.

4.3 Žalovaný v 1.rade v konaní i v odvolaní namietal aj aktívnu legitimáciu žalobcu argumentujúc, že súd prvej inštancie nevyhodnotil dôkazy predložené zo strany žalovaného 1, ktorými bolo spochybnené právne nástupníctvo žalobcu po Ostrihomskom arcibiskupstve. Uviedol, že v texte Modus vivendi sa nenachádza žiadne ustanovenie o právnom nástupníctve po Ostrihomskej arcidiecéze a rovnako sa nenachádza žiadne ustanovenie o prevode alebo prechode nehnuteľných vecí na žalobcu z Ostrihomskej arcidiecézy. Modus vivendi nie je medzinárodnou zmluvou, nakoľko je výsledkom procesu výmeny nôt medzi československou vládou a Svätou Stolicou. Žalobca si navyše odvodzuje svoje právne nástupníctvo po právne existujúcom subjekte, t.j. Ostrihomskej arcidiecéze, ktorý doposiaľ právne nezanikol, a z dôkazov predložených žalovaným napr. z Listov Jeho eminencie Kardinála, Primáša a Ostrihom- budapeštianskeho arcibiskupa Dr. Peter Erdo zo dňa 10.02.2011 dokonca vyplýva, že samotná Ostrihomsko budapeštianska arcidiecéza popiera, že by mala byť Rímskokatolícka

cirkev právnym nástupcom po Ostrihomskom arcibiskupstve. K pasívnej vecnej legitímácii žalovaného v 1.rade uviedol, že štát zmocnil správcu svojho majetku za neho konať vydaním nehnuteľných vecí, ale len vo forme dohody o vydaní nehnuteľných vecí v zmysle ust. § 5 ods. 2 Reštitučného zákona, avšak pre správcu svojho majetku nezaložil pasívnu vecnú legitímáciu v konaní o vydanie nehnuteľností a navrátenie vlastníckeho práva. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v 2.rade namietajúc, že súd prvej inštancie neodôvodnil splnenie podmienky aktívnej legitímácie, doručenie kvalifikovanej výzvy, preukázanie prechodu vlastníctva na štát z jedného z dôvodov v ust. § 3 ods. 1 zákona č. 161/2005 z. z. a vysporiadanie sa s námietkou žalovaných ohľadom vykonania pozemkových úprav v k.ú. Iža. Ohľadom splnenia požiadavky kvalifikovanej výzvy sa súd nijakým spôsobom nevysporadúva s námietkami žalovaných ohľadom preukázania dôvodu odňatia vlastníctva a preukázania postavenia oprávnenej osoby. To isté platí aj ohľadom splnenia podmienky aktívnej legitímácie žalobcu. Ohľadom odôvodnenia splnenia reštitučného dôvodu súd vôbec neuvádza, podľa ktorého písmena mali nehnuteľnosti prejsť na štát. Taktiež pokiaľ ide o splnenie podmienky pasívnej legitímácie, súd nedal odpoveď na argumenty žalovaných ohľadom tej skutočnosti, že žalovaným nikdy vlastnícke právo k žalovaným nehnuteľnostiam nepatrilo. Namietal tiež, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s námietkou žalovaného v 2. rade k zániku práva na navrátenie vlastníctva voči nemu, nakoľko tým, že žalovaný v 2. rade pristúpil do konania v roku 2015, po zmene správy k parcele č. 6365/2 vytvorenej geometrickým plánom č. 2002/14 po vykonaní pozemkových úprav, nárok na navrátenie vlastníctva voči nemu nebol uplatnený výzvou v zmysle ust. § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. do 30.4.2006. K výsluchu svedka Mgr. Richarda Zemana poukázal na to, že súd prvej inštancie neozrejmuje súvislosť medzi danými tvrdeniami svedka a svojim rozhodnutím. Súd nedal odpoveď na argumenty žalovaných ohľadom skutočnosti, že v zmysle ust. § 69 ods. 2 katastrálneho zákona len okresný úrad môže vyhotoviť identifikáciu nehnuteľnosti. Namietal tiež, že nie sú splnené jednotlivé podmienky reštitučného zákona z dôvodu vykonania pozemkových úprav v k.ú. Iža, a to prechod vlastníctva na štát z jedného z dôvodov stanovených v § 3 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. Dodal, že rozsudok súdu 1. inštancie nespĺňa požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia stanovené v ust. § 220 ods. 2 CSP. Navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6.1 Žalobca k odvolaniu žalovaného v 1.rade a žalovaného v 2.rade vo svojom vyjadrení uviedol, že sa nestotožňuje s námietkami a tvrdeniami Žalovaných a obe odvolania považuje za účelové, nedôvodné. V súvislosti s námietkami k reštitučnej výzve žalobca uviedol, že žalobca si reštitučnou výzvou doručenou žalovanému v 1.rade dňa 14.09.2005 uplatnil svoj reštitučný nárok k pozemkom zapísaným v PK vložke č. 31 pre k.ú. Iža, ktoré ďalej špecifikoval v prílohe k výzve podľa ich zápisu v PK vložke 31, identifikácie parciel č. 2841/05 zo dňa 22.08.2005 a výpisu z LV č. 944, zároveň uviedol, že nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu z dôvodu uvedenom v ust § 3 ods. 1 písm. c) Reštitučného zákona, čo osvedčuje zápis v PKV č. 31. Prílohu výzvy tvorila PKV č. 31, Identifikácia parciel, príloha k výzve, LV č. 944 a potvrdenie o právnej subjektivite a pridelení IČO. Je teda zrejmé, že reštitučná výzva bola dostatočne určitá, presná a jednoznačná. V súvislosti s reštitučným dôvodom uviedol, že je pravdou, že prídelové listiny sa vydávali podľa zákona č. 46/1948 Zb.. alebo zákona č. 142/1947 Zb. alebo nar. č. 104/1945 Zb. Prvé dva prípady predstavujú

reštitučný dôvod podľa § 3 ods. 1 písm. c) Reštitučného zákona. Pokiaľ ide o nariadenie č. 104/1945 Zb. opätovne namieta, že nebolo možné na jeho základe skonfiškovať cirkevný majetok. Námietky žalovaného v 1.rade považoval v tomto smere za irelevantné a nedôvodné, pretože táto otázka bola riešená napr. aj v konaní vedenom na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 2 Cdo 208/2009, ktorý v uznesení zo dňa 30.11.2010 zamietol dovolanie Žalovaného 1 a rovnako obdobné námietky už boli riešené aj v iných konaniach na tunajšom súde ako aj Krajskom súde v Nitre, pričom súdy potvrdili, že k poštátneniu došlo odňatím bez náhrady, postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. Navyše zo samotnej PKV 31 vyplýva, že predmetné pozemky boli predmetom revízie podľa zákona č. 142/1947 Zb.

6.2 K námietke aktívnej legitimácie žalobcu uviedol, že žalovaný v 1.rade nespochybňuje doložené apoštolské konštitúcie, vrátane potvrdenia Štátneho sekretariátu Svätej Stolice - Oddelenie pre vzťahy so štátmi zo dňa 01.10.2011 číslo 3981/11/RS, ktoré bolo doložené v priebehu konania. Pričom práve tieto konštitúcie preukazujú že Žalobca je vo vzťahu k žalovaným pozemkom oprávnenou osobou na uplatnenie reštitučného nároku z titulu zákonného nástupníctva po Ostrihomskom arcibiskupstve. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že Ostrihomské arcibiskupstvo naďalej existuje. Predložené listy kardinála nemajú žiadnu právnu silu a ide len o názor maďarského predstaviteľa cirkvi k historickému vývoju po prvej svetovej vojne na území Slovenska. Napokon poukázal aj na súdne rozhodnutia, ktorými boli potvrdené nástupníctvo Žalobcu po Ostrihomskom arcibiskupstve - rozsudok NS SR zo dňa 30.11.2010 sp. zn. 2Cdo/208/2009, uznesenie ÚS SR zo dňa 25.05.2011 IV. ÚS/216/2011 -36, rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 119/2002, rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Cdo 250/2010 a iné.

6.3 Námietky týkajúce sa nedostatku pasívnej vecnej legitimácie považoval žalobca rovnako za neopodstatnené, pričom poukázal na ust. § 4 ods. 1, v zmysle ktorého je da povinnou osobou nie je štát samotný, ale právnická osoba, ktorá spravuje nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu.. Márnym uplynutím lehoty na uzavretie dohody sa nijako nemení postavenie povinnej osoby a jej status, t.j. aj naďalej povinnou osobou ostáva správca nehnuteľností a nie štát ako ich vlastníč. Ja teda zrejme, že všetky vyššie uvedené podmienky vyžadované Reštitučným zákonom sú dané, vrátane spôsobilého predmetu vydania.

6.4 Žalobca nesúhlasil ani s námietkami žalovaného v 1.rade, že súd mal rozhodnúť v rozpore so zásadou ne ultra petitem. Je pravdou, že žalobca netrval v priebehu konania na vydaní dokumentácie z dôvodu hospodárnosti a rýchlosti konania, avšak dokumentácia predstavuje príslušenstvo hlavnej veci, a teda patrí vlastníčkovi hlavnej veci a sleduje jej osud. Uvedené vyplýva aj z ust. § 3 ods. 3 posledná veta Reštitučného zákona, podľa ktorého: Nehnuteľná vec sa vydá oprávnenej osobe s dokumentáciou, ktorá k tejto prislúcha. S poukazom na citované ustanovenie tak možno dospieť k záveru, že povinná osoba vydá oprávnenej osobe príslušnú dokumentáciu bez ohľadu na to, či sa jej vydania oprávnená osoba domáha.

6.5 K pozemkovým úpravám a originárnemu nadobudnutiu vlastníctva štátu uviedol, že po pozemkových úpravách nedošlo k zániku pôvodných parciel (označených v žalobnom návrhu) ale tieto parcely naďalej existujú, len majú pridelené iné parcelné číslo. Žalobca po vykonaní pozemkových úprav dal zhotoviť geometrický plán, ktorým sa vyčlenili z novovytvorených resp. novooznačených parciel tie pozemky, ktoré sa zhodujú s pozemkami, ktoré boli predmetom vydania pred pozemkovými úpravami. Geodet nezhotoval kombinatórium, ale zhotovil identifikáciu parciel, pričom pri jej vyhotovení vychádzal z exaktných údajov súboru geodetických informácií katastra nehnuteľností pred pozemkovými úpravami a po pozemkových úpravách. Ďalej uviedol, že sa nevie vyjadriť k neochote Okresného úradu Komárno spracovať v tomto prípade kombinatórium, keď v obdobnej veci

(vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 12C/178/2006) k porovnateľným pozemkom - t.j. vedeným v tej istej PK vložke kombinatórium bez problémov spracoval. Napokon predmetné geometrické plány Okresný úrad Komárno sám schválil a tým bezchybnosť a zapisateľnosť do katastra nehnuteľností potvrdil. Žalobca tiež zdôraznil, že akceptáciou tvrdení žalovaných originárnym nadobudnutím vlastníctva štátu v rámci pozemkových úprav by došlo k legalizácii nezákonného stavu, čo je neprípustné a odporuje aj účelu, ktorý zákonodarca prijatím Reštitučného zákona sledoval. Rovnako žalovaní opomínajú skutočnosť, že aj podľa zákona č. 330/1991 Zb. dochádza k originárnemu spôsobu nadobudnutia vlastníctva iba k novovytvoreným pozemkom (to sú tie, ktoré nie že majú nové výmery, ale hlavne nového/zmeneného/ zameneného vlastníka), čo však nie je tento prípad, keďže ako bolo preukázané aj v tomto konaní, že predmetom vydania sú stále tie isté pozemky, ktorých vlastníkom je stále ten istý a nedošlo k vzniku nových pozemkov.

6.6 K odvolaniu žalovaného v 2.rade, ktorý navyše uplatnil aj námietku preklúzie nároku žalobcu voči nemu, keď poukazuje na to, že on pristúpil do konania až v roku 2015 uviedol, že aj túto námietku považuje za nedôvodnú a bezpredmetnú. 1. žalovaný 2 začal vykonávať správu niektorých pozemkov vo vlastníctve Slovenskej republiky až po pozemkových úpravách. Podotkol, že v dôsledku pozemkových úprav sa zmenila iba správa (nie však vlastníctvo) k dotknutým pozemkom. Je teda zrejmé, že žalobca si v čase uplatnenia reštitučného nároku tento nemohol uplatniť aj voči žalovanému v 2.rade, nakoľko na to nebol legitímny dôvod. V tomto smere poukázal na konanie vedené na Okresnom súde pod sp. zn. 12C/177/2006, v spojení s odvolacím konaním vedeným na Krajskom súde pod sp. zn. 8Co/321/2017. Záverom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

7. Žalovaný v 1.rade k vyjadreniu žalobcu vo vzťahu k náležitostiam výzvy uviedol, nie je pravdivé tvrdenie žalobcu o tom, že svoju aktívnu legitimáciu vo výzve preukázal. Z príloh k výzve táto skutočnosť nevyplývala. V súvislosti s námietkou žalovaného 1, týkajúcou sa porušenia zásady ne ultra petitem, sám žalobca potvrdil, že na vydaní dokumentácie netrval, čím sa stáva nesporným, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní prekročil žalobný návrh. Zdôraznil, že i keby dokumentácia tvorila príslušenstvo veci, v zmysle rozhodovacej praxe „Príslušenstvo“ tvoria samostatné veci, ktoré môžu byť samostatným predmetom právnych vzťahov a ich právny režim nesleduje zo zákona bez ďalšieho režim hlavnej veci. Dodal, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v časti dotknutého výroku vôbec neodôvodnil.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolacej replike žalovaného v 1.rade uviedol, že k všetkým uvedeným námietkam už vyjadrili v podaní zo dňa 28.09.2020, na ktorom v plnom rozsahu trvá a odkazuje naň. Dodal, že čo sa týka vydania dokumentácie, tak prirovnávanie dokumentácie k príslušenstvu peňažnej pohľadávky považuje za bezdôvodné, nakoľko ide o rozdielne inštitúty, ktoré sú upravené odlišne. Rovnako nesúhlasil ani s tvrdeniami, že pre uloženie povinnosti vydať dokumentáciu by bolo potrebné vykonať dokazovanie čo do splnenia podmienok na jej vydanie a rozsahu, nakoľko Reštitučný zákon túto povinnosť spája (bez ďalšieho) s vydaním nehnuteľností, nie je potrebné osobitne preukazovať.

9. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 1. a 2.rade nie je dôvodné, preto

rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil v napadnutých vyhovujúcich výrokoch I., II., III., IV, ako ja vo výroku o trovách konania (V.).

10. Odvolací súd po preskúmaní odvolaní žalovaných v 1. a 2.rade konštatuje, že ich odvolacie námietky sú v podstate zhodné a týkajú sa jednak nesplnenia jednotlivých podmienok podľa Reštitučného zákona (nedostatky výzvy, aktívnej, pasívnej vecnej legitímácie, reštitučného dôvodu) a jednak námietky týkajúce sa uskutočneného projektu pozemkových úprav a uvádzaného originárneho nadobudnutia vlastníckeho práva štátu k pozemkom. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie sa venoval všetkým zásadným námietkam žalovaných v prvoinštančnom konaní, avšak odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vzhľadom na danú problematiku cirkevnej reštitúcie sa môže javiť príliš stručné alebo nedostatočné. Odvolací súd je však toho názoru, že mnohé námietky týkajúce sa predovšetkým splnenia zákonných podmienok na vydanie nehnuteľností podľa Reštitučného zákona už boli zodpovedané rozhodnutiami najvyšších súdnych autorít. Aj z uvedeného dôvodu nemožno považovať rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné.

11. Účelom zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam, bola opakovane náprava krívd spáchaných v minulosti samotnou štátnou mocou, preto orgány štátu sú pri aplikácii a interpretácii tohto predpisu povinné postupovať v súlade so zákonnými záujmami subjektov, ktorých ujma má byť aspoň čiastočne kompenzovaná. K splneniu jeho účelu a cieľa je preto nutné, aby súdy interpretovali tento predpis vo vzťahu k oprávneným osobám čo najústretivejšie v duchu snahy o zmiernenie niektorých majetkových krívd, v dôsledku ktorých k prechodu majetku došlo (porovnaj k tomu napr. aj uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 247/2009 z 28. septembra 2010).

12.1 Žalovaní v 1.rade namietal nedostatky výzvy žalobcu, ktorý v nej dôvod reštitučný dôvod nepreukázal, nebola splnená ani požiadavka prehľadnosti označenia nehnuteľností a status oprávnenej osoby.

Zákon č. 161/2005 Z. z. vymedzuje náležitosti výzvy po formálnej stránke, keď stanovuje povinnosť uplatniť nárok oprávnenou osobou písomnou výzvou voči povinnej osobe do 30. apríla 2006, za podmienky preukázania skutočností podľa § 3, pričom neuplatnením práva v tejto lehote právo zaniká. Za písomnú výzvu však treba považovať jednostranný právny úkon, ktorý spĺňa náležitosti predpísané právnym poriadkom pre platný právny úkon, a to najmä náležitosti uvedené v ustanovení § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorým oprávnená osoba vyzýva povinnú osobu, aby jej navrátila vlastníctvo k nehnuteľným veciam, ktoré prešli do vlastníctva štátu alebo obce z dôvodu uvedeného v ustanovení § 3 tohto zákona. „Pri výzve oprávnenej osoby nemožno podľa § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z. ustúpiť od požiadavky minimálnej konkretizácie nehnuteľností, ku ktorým si oprávnená osoba uplatňuje reštitučný nárok a uvedenia dôvodu, o ktorý ho opiera. Na splnenie požiadavky určitosti výzvy požiadavka minimálnej konkretizácie nehnuteľností, ku ktorým si oprávnená osoba uplatnila reštitučný nárok, bola splnená označením príslušnej pozemkovoknižnej vložky a katastrálneho územia. Označenie nehnuteľností v menšom rozsahu, teda bez označenia pozemkovoknižnej vložky a katastrálneho územia, by už nemohlo spĺňať požiadavku minimálnej konkretizácie nehnuteľností. Hodnotenie skutočností, že oprávnená vo svojej výzve nekonkretizovala dôvod, o ktorý svoj nárok opiera, spomedzi viacerých dôvodov uvedených v § 3 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z., ako nesplnenie požiadavky určitosti výzvy, sa javí ako formalistická a neprípustná aplikácia zákona, ktorá

opomína jeho účel (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 12/2010 zo 7. júla 2010).

12.2. Z písomnej výzvy žalobcu zo dňa 09.09.2005 vyplýva, že sa žalobca domáha navrátenia vlastníctva k nehnuteľným veciam, nachádzajúcim sa v katastrálnom území Iža, ktoré tvoria lesný pôdny fond, hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s ním ako aj na vydanie investičných lesných ciest a ich časti. Nehnuteľnosti, ktorých navrátenia sa domáhal, špecifikoval v Prilohe k výzve, v Identifikácii parciel podľa ich zápisu v pozemno-knižnej vložke č. 31 a výpisom z listu vlastníctva č. 944, ktorých kópie zaslal spolu s výzvou žalovanému v I.rade. Žalobca zároveň vo výzve výslovne uviedol aj reštitučný dôvod, teda že predmetné nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu z dôvodu uvedenom v § 3 ods. 1 písm. c) zákona (odňatím bez náhrady v zmysle zákona č. 142/1947 Zb. o revízií prvej pozemkovej reformy), čo osvedčuje zápis v pripojenej PK vložky č. 31. Zároveň vo výzve aj zreteľne popísal status oprávnenej osoby.

12.3 Vychádzajúc z uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že výzva žalobcu obsahovala požadované náležitosti, keď nehnuteľnosti, ktoré mali byť predmetom vydania, boli špecifikované v prílohe k výzve podľa ich zápisu v pozemnoknižnej vložke č. 31, identifikácie parciel a výpisu v LV č. 944, ktoré boli žalovanému v I.rade zaslané spolu s výzvou. Z dokladov pripojených k výzve sú nehnuteľnosti, ktorých vydania sa domáhal, riadne špecifikované, pričom však postačovalo iba uvedenie pozemkovoknižnej vložky. Navrhovateľ vo výzve tiež uviedol konkrétny reštitučný dôvod, keď uviedol, že predmetné nehnuteľnosti z PKV č. 31 prešli do vlastníctva štátu z dôvodu uvedeného v § 3 ods. 1 písm. c/ Zák. č. 142/1947 Zb. o revízií prvej pozemkovej reformy, pričom reštitučný dôvod je zistiteľný z PK vložky. Odvolací súd je tiež toho názoru, že žalobca vo výzve preukázal svoj status oprávnenej osoby, keď označil presne dokumenty potvrdzujúce jeho právne nástupníctvo po vlastníčkovi zapísanom v PK vložke. Vzhľadom k uvedenému, ako aj rozsiahlu súdnu prax (nález sp.zn. ÚS 12/2010-47, nález sp.zn. I. ÚS 206/2010-42, nález sp. zn. II. ÚS 42/2012, uznesenie NS SR zo dňa 28.10.2010 spisová značka 1Cdo 48/2009) je potrebné považovať predmetnú výzvu za dostatočnú, zrozumiteľnú a určitú.

13.1 Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa nepreukázania reštitučného dôvodu aj túto považoval odvolací súd za nedôvodnú. V predmetnej veci z pkn. vložky č. 31 aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že predmetné nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu z dôvodu uvedeného v § 3 ods. 1 písm. c/ zákona odňatím bez náhrady v zmysle zákona č. 142/1947 Zb. o revízií prvej pozemkovej reformy, kde ako vlastníč nehnuteľností bolo vedené Ostrihomské arcibiskupstvo. Pod poradovým číslom 46. sa nachádza zápis podľa Čd 809 z 30. júna 1948, z ktorého vyplýva, že podľa návrhu a oznámenia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 25. júna 1948 č. Po 1767/48-I/D a podľa ustanovení zákona č. 142/1947 Sb. v znení zákona č. 44/1948 Sb. a vl. nar. č. 1/1948 Sb. v znení vl. nar. č. 90/1948 Sb., ako aj v zmysle § 2 a nasl. zákona č. 329/1920 Sb. v znení zákona č. 220/1922 Sb. poznamenáva sa, že nehnuteľnosti Povereníctvo pôdohospodárstva zamýšľala prevziať a nehnuteľnosti sú predmetom revízie podľa zákona č. 142/1947 Sb. v znení zákona č. 44/1948. Pod poradovým č. 47 sa nachádza zápis zo dňa 1. apríla 1955 podľa Čd 129, v zmysle ktorého podľa prídellovej listiny Okresného národného výboru v Hurbanove zo dňa 15. marca 1955 bolo vložené vlastnícke právo titulom prídeltu pre Československý štát - štátny majetok, národný podnik v Bajči v celosti.

13.2 Z prídellovej listiny Okresného národného výboru v Hurbanove zo dňa 15.03.1955 vyplýva, že táto sa vydáva pre Československý štát - štátny majetok n.p. v Bajči operatívna správa po vykonanom prídellovom konaní podľa nariadenia vlády č. 104/1945 Zb.

a týka sa nehnuteľností v k.ú. Iža vo vložke č. 31, špecifikovaných parcelnými číslami, ktorých bývalým vlastníkom bola Ostrihomská hlavná kapitula. Následne na základe tejto prídellovej listiny bol prevedený dňa 30.03.1955 pod čd. 134/55 i vklad vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam zapísaných v pkn vložke č. 31 pre k.ú. Iža titulom prídelu pre Československý štát. Práve zápis v uvedenej pkn vložke č. 31 zo dňa 30. 06. 1948 pod čd. 809 preukazuje, že pri zavkladovaní vlastníckeho práva štátu podľa návrhu a oznámenia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 25. 06. 1948 pod č. 1767/48-I/D bola vykonaná poznámka zamýšľaného prevzatia nehnuteľností povereníctvom a že tieto sú predmetom revízie podľa Zákona č. 142/1947 Zb. Nehnutel'né veci, ktorých navrátenie vlastníctva sa žalobca domáha, prešli do vlastníctva štátu práve postupom podľa zák. č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy. Odvolací súd považoval za preukázané, že sporné nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu v rozhodnom období spôsobom uvedeným v § 3 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 161/2005.

14. Žalovaní naďalej spochybňovali aj aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku poukázal na rozsiahlu judikatúru súdov v tejto oblasti a správne uzavrel, že aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní je daná. Žalovaný v 1.rade v odvolaní poukazoval na listy kardinála jeho Eminencie Kardinála, Primáša a Ostrihom-budapeštianskeho arcibiskupa Dr. Petra Erdo zo dňa 31.03.2008 a zo dňa 10.02.2011. V tomto smere sa odvolací súd stotožnil s tvrdením žalobcu, že uvedené listy nemôžu spochybniť aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní, pretože zásadný význam majú práve doložené apoštolské konštitúcie, vrátane potvrdenia Štátneho sekretariátu Svätej Stolice - Oddelenie pre vzťahy so štátmi zo dňa 01.10.2011 číslo 3981/11/RS v spojení s Modus Vivendi. Ako už bolo uvedené, sú známe mnohé súdne rozhodnutia, ktorými bolo potvrdené nástupníctvo žalobcu po Ostrihomskom arcibiskupstve (napr. rozhodnutie ÚS SR zo dňa 25.05.2011 č.k. IV. ÚS/216/2011 - 36, rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 119/2002, rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Cdo 250/2010, uznesenie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 142/2009, uznesenie ÚS SR sp. zn. III ÚS 373/2012), preto odvolací nebude opakovať známe skutočnosti vyplývajúce z uvedených rozhodnutí.

15. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj s namietanou pasívnou vecnou legitímáciou žalovaného v 1.rade. Tvrdenie žalovaného v 1.rade, že on je splnomocnený iba na uzavretie dohody o vydaní v zmysle ust. § 5 ods. 2 Reštitučného zákona a nie v samotnom konaní, je neopodstatnené. Zákon č. 161/2005 Z. z. za povinnú osobu v § 4 ods. 1 označuje výslovne právnickú osobu, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky (nie právnickú osobu, ktorá ju vlastní alebo štát), obce alebo nehnuteľnú vec drží. Za rozhodné kritérium o povinnej osobe teda zákon nepovažuje vlastníctvo k nehnuteľnosti, ale držbu k nehnuteľnosti.

16. K námietke žalovaného v 2. rade, že došlo k zániku práva na navrátenie vlastníctva voči nemu z dôvodu, že žalovaný v 2. rade pristúpil do konania v roku 2015 a nárok na navrátenie vlastníctva voči nemu nebol uplatnený výzvou odvolací súd uvádza, že ju nepovažuje za dôvodnú. Je zrejmé, že ak zmene správy k parcele č. 6365/2 vytvorenej geometrickým plánom č. 2002/14 došlo až po vykonaní pozemkových úprav, nemohol žalobca už v roku 2005 výzvou uplatniť predmetný nárok aj voči žalovanému v 2.rade. Ako vyplynulo z dokazovania, v čase uplatnenia výzvy bol vo vzťahu týmto nehnuteľnostiam správcom len žalovaný v 1.rade, voči ktorému žalobca svoj nárok výzvou uplatnil. Keďže v

dôsledku pozemkových úprav v priebehu konania sa zmenila správa k uvedenej nehnuteľnosti, žalovaný v 2.rade vstúpil do konania v dôsledku zmeny správy nehnuteľností. Odvolací súd je toho názoru, že účinky uplatneného nároku žalobcu voči žalovanému v 1.rade zostali zachované aj voči žalovanému v 2. rade. S poukazom na uvedené aj odvolací súd považoval žalovaného v 2.rade za pasívne legitimovaného účastníka konania, ktorý spĺňa podmienky ustanovenia § 4 ods. 1 reštitučného zákona.

17. V neposlednom rade žalovaní namietali, že nie sú splnené jednotlivé podmienky reštitučného zákona z dôvodu vykonania pozemkových úprav v k.ú. Iža, a to prechod vlastníctva na štát z jedného z dôvodov stanovených v § 3 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. Argumentovali, že žalovaným vzniklo vlastnícke právo k sporným pozemkom originárnym spôsobom dňom právoplatnosti Rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Komárne zo dňa 04.07.2013. Parcely, ku ktorým si žalobca uplatnil reštitučný nárok v zmysle reštitučného zákona zanikli uskutočnením pozemkových úprav. Ani s touto námietkou žalovaných sa odvolací súd nestotožnil. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že predmetom konania ostali tie isté nehnuteľnosti, ktorých vydania sa žalobca domáhal už v žalobe a v dôsledku projektu pozemkových úprav sa zmenilo iba ich označenie, teda parcelné číslo, výmera, prípadne druh pozemku. Uvedené bolo preukázané identifikáciou parcel zhotovenou geodetom Mgr. Richardom Zimanom a jeho geometrickými plánmi č. 1902/14 a 2002/14. Geodet teda zidentifikoval novovytvorené parcely a zhotovil geometrické plány, v ktorých sa novovytvorené parcely kryjú s parcelami pôvodne označenými v žalobe. Schválením pozemkových úprav nedošlo k zániku pôvodných parcel. Z ust. § 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. vyplýva, že dňom právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav alebo neskorším dňom určeným v rozhodnutí nadobudne sa vlastníctvo k novým pozemkom. V danom prípade však realizácia, schválenie, ani zápis PPÚ nemajú žiadny vplyv na reštitučný nárok žalobcu a nie sú prekážkou pre vyhovieť žalobe uplatnenej podľa reštitučného zákona. Opačný výklad by bol príliš formalistický, reštriktívny a popierajúci zmysle a podstatu reštitúcie. Nemožno akceptovať stav, že po získaní vlastníckeho práva štátu k predmetným nehnuteľnostiam v období predchádzajúceho režimu nezákonným spôsobom by sa tento stav vlastne legalizoval len v dôsledku toho, že došlo k pozemkovým úpravám a novému nadobudnutiu vlastníctva štátom. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že žalobca sa domáhal ochrany svojho vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam žalobou už dňa 13.09.2006 a až následne prebehli predmetné pozemkové úpravy v k.ú. Iža, preto zamietnutie žaloby len s poukazom na Rozhodnutie OPU v Komárne č. 2013/00005 zo dňa 04.07.2013, Z-3997/2013-PPU (odňatie vlastníckeho práva v nadväznosti na konštruovanie vlastníckeho práva originárnym spôsobom - právoplatným konštitutívnym rozhodnutím štátneho orgánu inej osoby) by predstavovalo neprípustný zásah do vlastníckeho práva žalobcu (čl.20 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky).

18. Nakoniec k námietke žalovaného v 1.rade, že súd prvej inštancie neuviedol absolútne žiadne právne posúdenie veci, a teda strany konania nemohli predpokladať, ako súd rozhodne, a preto došlo k porušeniu práva žalovaného v 1. rade na spravodlivý súdny proces,

odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo v žiadnom prípade prekvapivé. Predmetné konanie sa vedie od 13.09.2006, kedy bola podaná žaloba, teda ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Predbežné právne posúdenie veci v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP sa aplikuje predovšetkým na konania začaté za účinnosti Civilného sporového poriadku, pretože práve po prednesení žaloby a vyjadrení strán sporu, súd následne uvedie predbežné právne posúdenie. Odhliadnuc od uvedeného, z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 07.04.2017 postupoval v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP (čl. 935-936), preto aj z tohto dôvodu považoval odvolací súd námietku žalovaného v 1.rade za neopodstatnenú.

19. Pokiaľ ide o výrok III. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovaných v 1. a 2.rade na vydanie prislúchajúcej dokumentácie a prekročenia žalobného návrhu žalobcu, odvolací súd s touto námietkou nesúhlasí. Poukazuje na skutočnosť, že žalobca sa v pôvodne podanej žalobe domáhal vydania dokumentácie prislúchajúcej ku všetkým uvedeným nehnuteľnostiam. Vo svojom podaní zo dňa 06.03.2017 zobral späť žalobu v časti vydania parcely č. [redacted] s tým, že tiež berie žalobu voči žalovanému v 1.rade žalovanému v 2.rade späť v časti týkajúcej sa dokumentácie, ktorá prislúcha k predmetným nehnuteľnostiam. V súlade s týmto čiastočným späťvzatím rozhodol aj súd prvej inštancie uznesením č.k. 7C/175/2006 zo dňa 07.04.2017, keď konanie zastavil v časti vydania uvedených špecifikovaných parcel, ako v časti vydania dokumentácie, ktorá k vyššie označeným trom parcelám v tomto výroku rozhodnutia prislúcha. Je nesporné, že žalobca podaním zo dňa 25.10.2019 žiadal len vydanie zostávajúcich parcel č. 7586/2 a č. 6365/2, avšak zo spisu nevyplýva, že by došlo aj k späťvzatiu žaloby ohľadom vydania dokumentácie prislúchajúcej parcelám, ktoré zostali predmetom konania. Súd prvej inštancie správne posúdil čo je predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby zo strany žalobcu, teda vydania a navrátenie vlastníctva k parcelám č. 7586/2 a č. 6365/2, ako aj vydanie k nim prislúchajúcej dokumentácie, a o tomto nároku žalobcu v napadnutom rozsudku rozhodol. V podanom odvolaní žalovaný v 1.rade inú námietku k tomuto výroku napadnutého rozsudku, okrem prekročenia žalobného návrhu nevzniesol. Odvolací súd len dodáva, že nárok na vydanie príslušnej dokumentácie týkajúcej sa vydávaných nehnuteľností vyplýva aj z ust. § 3 ods. 3 Reštitučného zákona, podľa ktorého nehnuteľná vec sa vydá oprávnenej osobe s dokumentáciou, ktorá k tejto prislúcha. Z citovaného ustanovenia tak nesporne vyplýva, že povinná osoba vydá oprávnenej osobe príslušnú dokumentáciu spolu s vydávanými nehnuteľnosťami.

20. Žalovaní v 1. a 2.rade ako prvý odvolací dôvod namietal nepreskúmateľnosť a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie obsahuje skutkové zistenia, právne normy aplikované súdom prvej inštancie a právne posúdenie, pre ktoré nemožno konštatovať jeho arbitrárnosť alebo nepreskúmateľnosť rozsudku, prípadne vadu konania majúcu za následok odňatie práva na spravodlivý proces. Odvolací súd dodáva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny

základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003). Judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní v danej právnej veci riadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutia súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. Prihliadajúc na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie (v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa povinnosti žalovaného v 2. rade) spĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozsudku v zmysle § 220 CSP a preto ho možno považovať z pohľadu vyššie uvedeného za preskúmateľné v takej miere, že nedošlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces, keď súd prvej inštancie dal odpoveď na tie otázky nastolené sporovými stranami, ktoré mali pre vec podstatný význam, ktorá odpoveď dostatočne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby súd zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu, teda obsahuje stručné a jasné objasnenie skutkového a právneho základu súdneho rozhodnutia, teda odôvodnenie dáva jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

21. Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých vyhovujúcich výrokoch I., II., III., IV, ako aj vo výroku o trovách konania (V.) potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania strán sporu odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods.1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalovanému v 1.rade a žalovanému v 2.rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné

podania dovolateľ'a musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

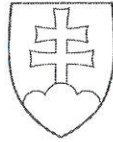
V Nitre dňa 9. decembra 2021

JUDr. Lenka Halmešová
predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa

JUDr. Erika Madarászová
členka senátu

JUDr. Marta Polyáková
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Nickelová

Okresný súd Komárno

Doložka právoplatnosti

Rozsudok

Dátum vydania: 09.12.2021

Spisová značka: 7Co/124/2020

IČS: 4206210186

ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4206210186.2

Dátum nadobudnutia právoplatnosti: 24.01.2022

Dátum vytvorenia doložky: 02.02.2022

Vytvoril: Renáta Reháková